

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 22 Ἀπριλίου 1955

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 96

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 3194.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Κρήτης κειμένης Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας».

**ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΤΗΜΑΤΑ ΕΦΕΔΡΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

Ἄρθρον 1.

Διάθεσις. Χορηγητέοι Κλήροι.

1. Τ' ἀγροτικά κτήματα τῶν περὶ ὧν ὁ Α. Ν. 862)1937 Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 5, διατίθενται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Α. Ν. 1801)1951, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ δευτέρου τοῦ Ν. 1868)51, προσώπων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκτῆμονες καλλιεργηταί ἢ κτηνοτρόφοι, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ τοιοῦτου περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων. Ἡ ιδιότης αὕτη τοῦ ἀκτῆμονος, πιστοποιεῖται διὰ βεβαιώσεως τοῦ Τμήματος Ἐποικισμοῦ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου, τοῦ ἐκτελούντος καθήκοντα Προϊσταμένου Τμήματος Ἐποικισμοῦ ὑπαλλήλου.

2. Ὡς δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως ἐπὶ κτημάτων τῶν Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, θεωροῦνται καὶ οἱ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα γεωργοὶ ἢ κτηνοτρόφοι οἱ στερηθέντες τῆς ἀγροτικῆς τῶν ιδιοκτησίας συνεπείᾳ ἀπαιλοτριώσεως διὰ κατασκευὴν ἀεροδρομίων καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας ἔργων, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ προσόντα τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἔστω καὶ ἂν ἀπεξημιώθησαν.

3. Εἰς ἕκαστον τῶν δικαιουμένων παραχωρεῖται ἑκτασις ἀξίας μέχρι 20.000 νέων δραχμῶν, συνυπολογιζομένης κατ' ἀξίαν καὶ τῆς ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας ἀγροτικῆς τοῦ ιδιοκτησίας. Ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῆς τε παραχωρουμένης καὶ τῆς ιδιοκτητοῦ ἐκτάσεως γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Τμήματος Ἐποικισμοῦ τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου τοῦ ἐκτελούντος καθήκοντα Προϊσταμένου Τμήματος Ἐποικισμοῦ ὑπαλλήλου.

4. Αἱ ἀνωτέρω παραχωρήσεις γίνονται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πλησιεστέρων πρὸς τὰ κτήματα χωρίων, καὶ ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν ὑποβαλλομένη εἰς τὸ οἰκεῖον

Ταμεῖον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀρχομένης μετὰ ἑνα μῆνα ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ἀνακοινώσεως τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ ἥτις δὲν ἀνατέλλει τὴν διάθεσιν τῶν κτημάτων. Περαιχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ τυχόν μετὰ τὴν ἀλύψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν αἰτούντων πλεονάζοντα ἀγροτικά κτήματα ἐκποιούνται διὰ φανερῶν δημοπρασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 5.

Ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἀρμοδῖος Διευθυντὴς Γεωργίας ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιμεληθῇ τῆς εὐρείας δημοσιότητος τῆς ὡς ἄνω πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως ὑποχρεώσεως τῶν δικαιουμένων διὰ τοιοχοκλήσεως σχετικῆς ἀνακοινώσεως τοῦ εἰς τὸ οἰκεῖον Κοινοτικὸν Κατάστημα.

Ἄρθρον 2.

Τρόπος διαθέσεως. Κλήρωσις.

1. Ἡ διάθεσις τῶν κλήρων τῆς αὐτῆς ἀξίας γίνεται διὰ κληρώσεως.

2. Δὲν ἐνεργεῖται κλήρωσις ὁσάκις :

α) Ἐνεργεῖται διάθεσις γαιῶν πρὸς ἀκτῆμονας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνεπαρκῶν μὴ ἰσαξίων γαιοκτησιῶν των.

β) Ἄν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀνεῖν κληρώσεως διάθεσιν ἅπαντες οἱ ἀποκαταστατέοι τῆς περιοχῆς, ὑποβαλλομένης περὶ τούτου ἐκ μέρους αὐτῶν ἐγγράφου δηλώσεως καὶ

γ) Εἰς οἰανδήποτε ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκδηλουμένην δι' ἀποφάσεώς του πλήρως ἡτιολογημένης, εἶναι ὅλως ἀνεφικτος ἢ διὰ κληρώσεως διάθεσις.

3. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ ἐν τῇ περιοχῇ κτήματα τοῦ Ταμείου δὲν ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καθορισθέντος κλήρου εἰς τοὺς δικαιουμένους, ταῦτα, πρὸς ἱκανοποίησιν κατὰ τὸ δυνατόν πάντων τούτων, κατανέμονται εἰς μικροτέρας ἐκτάσεως τεμάχια, ἀπαγορευομένης ὅμως τῆς ὑπερμέτρου κατατμήσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 1 παραχωρουμένων κτημάτων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐφένδρων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων προπολεμικῶν ἐκτιμήσεων, εἰς τὸ 300 πλάσιον τῆς προπολεμικῆς ἀξίας αὐτῶν.

2. Τίμημα κατώτερον τοῦ 300 πλάσιον δύναται νὰ καθορίζεται δι' εἰδικῶς ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου, εἰς ἃς καὶ μόνον περιπτώσεις τὰ ἐν τῷ κτήματι δένδρα, κτίσματα ἢ οἰκήματα ἔχουσι ὑποστῇ φθορὰς ἢ ζημίας ἀπὸ τῆς προπολεμικῆς ἐκτιμήσεως τῶν μέχρι σήμερον.

3. Τὸ τίμημα ὑφιστάμενον συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. 1801)1951, ἐξοφλεῖται εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις τοκοχρεωλυτικῶς δόσεις

ἐπὶ τόκῳ 50]ο, τῆς πρώτης δόσεως καταβλλομένης μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου παραχωρήσεως. Ἐπὶ τυχόν προκαταβολικῆς πληρωμῆς πλειόνων δόσεων ἐκπίπτει ὁ ἀνάλογος τόκος.

4. Παραχωρήσεις κτημάτων εἰς ἀκτήμονας Ἐφέδρους Πολεμιστὰς γινόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1801]1951 ἀναπροσαρμόζονται πρὸς τὸν παρόντα νόμον, δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων, ὅσον ἀφορᾷ τὸ τίμημα καὶ τὸν τρόπον ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, εἰς τούτους δὲ δύνανται νὰ παραχωρῶνται καὶ ἕτερα κτήματα μέχρι συμπληρώσεως ἐκτάσεως ἀξίας 20.000 νέων δραχμῶν, λαμβανόμενα κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν γειτνιζόντων πρὸς τ' ἀρχικῶς παραχωρηθέντα αὐτοῖς κτήματα. Γινόμεναι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐναντι τοῦ παλαιοῦ τιμήματος καταβολαὶ συμψηφίζονται εἰς τὸ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον καθοριζόμενον νέον τίμημα. Ἐπὶ ὁλοσχερῶν ἐξοφλήσεων δὲν χωρεῖ ἀναπροσαρμογὴ.

Ἄρθρον 4.

Ἐκμίσθωσις.

Μέχρι τῆς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαθέσεως τῶν κτημάτων τῶν Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, ταῦτα δύνανται νὰ ἐκμισθωθῶνται διὰ δημοπρασιῶν καὶ διὰ χρόνον μικρότερον τῆς τετραετίας, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 634 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 5.

Δημοπρασίαι.

1. Τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαθέσεως πρὸς ἀκτήμονας ἐξαίρουται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ οἰκείου Ταμείου :

- α) Τὰ ἔχοντα οἰκοπεδικὴν ἀξίαν κτήματα.
- β) Κτίσματα κείμενα ἐντὸς ἀγροτικῶν κτημάτων μὴ ἀναγκαιότητα διὰ τὴν ἐν γένει ἀπρόσκοπτον ἐνμετάλλευσιν αὐτῶν.
- γ) Αἱ ἀνεπίδεκτοι οἰαζόμεναι καλλιέργειας ἢ κτηνοτροφικῆς ἐνμεταλλεύσεως ἐκτάσεις.
- δ) Οἱ Ἱεροὶ Ναοί, οἱ ὁποῖοι παραχωροῦνται μετ' ἀναλόγου περὶ αὐτοὺς ἐκτάσεως δωρεάν ἢ ἐναντι τιμήματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης μετὰ πρότασιν τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, εἰς τὰς πλησιεστέρας πρὸς αὐτοὺς Κοινότητας ἢ Ἐνοριακὰς Ἐπιτροπὰς.
- ε) Τὰ κτήματα τὰ εὐρισκόμενα ἐγγὺς σχολείων πρὸς δημιουργίαν γυμναστηρίων καὶ σχολικῶν κήπων.

2. Τὰ ἐξαίρουμένα ὡς ἄνω κτήματα, ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ περιπτώσει δ' καὶ ε' ἐκποιῶνται διὰ φανερῶν δημοπρασιῶν, ὡς καὶ τὰ τυχόν πλεονάζοντα ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῶν δικαιούχων ἐκάστης περιφερείας μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1.

3. Τὰ τοῦ τρόπου ἐν γένει τῆς διενεργείας τῶν ἀνωτέρω δημοπρασιῶν καὶ τῶν δημοπρασιῶν τοῦ ἄρθρου 4 καθορίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐφέδρων Πολεμιστῶν, δι' ἀποφάσεώς του ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης. Καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐξοφλήσιν τοῦ τιμήματος ὑπὸ τοῦ ἀναδεικνυμένου ἐν δημοπρασίᾳ ἐκποιήσεως τελευταίου πλειοδότου, ἐὰν οὗτος τυγχάνῃ ἐκ τῶν προστατευομένων προσώπων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1801]1951 καταβάλλει τὸ 1)3 τοῦ τιμήματος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου συμβολαίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς πέντε ἴσας ἐτησίαις τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τόκῳ 60]ο, ἐὰν δὲ δὲν κέκτηται τὴν ιδιότητα ταύτην καταβάλλει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τρεῖς ἴσας ἐτησίαις τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τῷ νομίμῳ τόκῳ.

Τὰ ἔξοδα δημοπρασιῶν ὡς καὶ τῶν ἐκμίσθωσεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος βαρύνουσι τοὺς τελευταίους πλειοδύτας.

4. Οἱ τυχόν πλεονάζοντες μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν δικαιουμένων ἐσκότοποι παραχωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ταμείου εἰς τὴν οἰκίαν Κοινότητα, ἐπὶ τιμήματι ἰσομένῳ πρὸς τὸ 290πλάσιον τῆς προπολεμικῆς ἀξίας αὐτῶν καὶ ἐξοφλουμένη διὰ 5 ἴσων ἐτησίων δόσεων ἐπὶ τόκῳ 50]ο. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῆς οἰκίας Κοινότητος νὰ ἀποδεχθῇ τὴν παραχώρησιν, οἱ πλεονάζοντες ἐσκότοποι ἐκποιῶνται διὰ φανερῶν δημοπρασιῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 6.

Ἐμφυτεύσεις, Βελτιώσεις.

1. Ἀγροτικὰ κτήματα τῶν Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, ἐφ' ὧν μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1952 συντελέσθησαν μόνιμοι ἐμφυτεύσεις καὶ μόνιμοι ἐγκαταστάσεις καὶ κτίσματα (ἄμπελοι, ἐλαιῶνες, καρποφόρα ξένδρα, φρέατα, οἰκήματα κλπ.) παραχωροῦνται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς τῶν ἢ τοὺς ἐπενεγκόντας τὰς βελτιώσεις. καὶ μέχρις ἐκτάσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ κατ' ἀξίαν τὰς 20.000 νέας δραχμὰς καθοριζομένην ἐπίσης κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 ὀριζόμενα.

2. Διὰ τὴν ἀνωτέρω παραχώρησιν ὀφείλεται τὸ τίμημα τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, ὅπερ ἐξοφλεῖται κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἐὰν ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ ἐνεργῆσας τὰς μόνιμους ἐγκαταστάσεις εἶναι ἀκτὴμων καὶ ἐκ τῶν προσώπων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1801]1951.

Ἐν ἐναντία περιπτώσει τὸ τίμημα ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταμείων εἰς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τοῦ κτήματος, μειωμένην κατὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐμφυτεύσεων ἢ ἐγκαταστάσεων καὶ ἐξοφλεῖται εἰς πέντε ἐτησίαις δόσεις ἐπὶ τῷ νομίμῳ τόκῳ τῆς πρώτης καταβαλλομένης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου.

3. Ἡ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν τῶν 20.000 νέων δραχμῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐμφυτευθεῖσα ἢ βελτιωθεῖσα ἐκτασις διατίθεται ὑπὲρ τρίτων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον, οὔτινες ὅμως ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τῷ ἐμφυτεύσαντι ἢ ἐνεργῆσαντι τὰς ἐγκαταστάσεις διὰ τὰς γενομένας δαπάνας ἐμφυτεύσεως ἢ ἐγκαταστάσεως. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου, καταβάλλεται δὲ εἰς τὸν δικαιούχον ἐμφυτευτὴν ἢ ἐνεργῆσαντα τὰς ἐγκαταστάσεις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ παραχώρησις ἀκτὴμωνος, εἰς δέκα ἐτησίαις τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τόκῳ 50]ο, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ κτήματος εἰς κληροῦχον. Ὁ εἰς δὲν παρεχωρήθη τὸ κτήμα κληροῦχος χρεοῦται, σὺν τῷ τιμήματι τοῦ παραχωρηθέντος κλήρου, καὶ μετὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως καὶ ἐξοφλεῖ περαιτέρω τὰς ὑποχρεώσεις του πρὸς τὸ Ταμεῖον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 παράγραφος 3 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα. Δύνανται οὐχ' ἦττον ἀπ' εὐθείας ὁ ὑπόχρεως κληροῦχος νὰ καταβάλῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸν δικαιούχον.

4. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω καθοριζόμενον τρόπον ὀρίζεται, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐφέδρων καὶ ἐξοφλεῖται ὑπὸ τῶν ἀκτὴμόνων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως διὰ συντελεσθείσας μετὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1952 καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μόνιμους ἐμφυτεύσεις καὶ ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν Ταμείων Ἐφέδρων Πολεμιστῶν Κρήτης, τὰ ὁποῖα διατίθενται ἐν ὅλῳ πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτὴμόνων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον, προτιμωμένων πάντως τῶν ἐκ τούτων ἐμφυτευσάντων τὴν ἐκτασιν, καὶ μέχρις ἀξίας 20.000 νέων δραχμῶν.

5. Παραχωρήσεις εἰς ἐμφυτευτὰς ἢ ἐπενεγκόντας μόνιμους ἐγκαταστάσεις γινόμεναι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1801]1951, ἀναπροσαρμόζονται πρὸς τὸν παρόντα νόμον ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τὸν τρόπον ἐξοφλήσεως αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, εἰς τούτους δὲ δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων δύνανται νὰ παραχωρῶνται καὶ ἕτερα ἐκτάσεις ἐκ τῶν μόνιμους ἐμφυτευθεισῶν μέχρι συμπληρώσεως ἀξίας 20.000 νέων δραχμῶν.

Γινόμεναι ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐναντι τοῦ παλαιοῦ τιμήματος καταβολαὶ συμψηφίζονται εἰς τὸ συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον ὀριζόμενον τίμημα. Ἐπὶ ὁλοσχερῶν ἐξοφλήσεων δὲν χωρεῖ ἀναπροσαρμογὴ.

Ἄρθρον 7.

Παραχωρήσεις εἰς Δημόσιον.

1. Εἰς περιπτώσεις παραχωρήσεως ἐπὶ τιμήματι κατὰ κυριότητα κτημάτων τῶν Ταμείων Ἐφέδρων εἰς τὸ Δημό-

σιον καὶ Κοινοτικάς ἢ Σχολικάς Ἐπιτροπὰς διὰ κατασκευὴν ἔργων κοινῆς ὠφελείας κ.λ.π. (ἄρθρον 6 Α.Ν. 1801]1951), τὸ τίμημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν κτημάτων καὶ ἐξοφλεῖται διὰ τριῶν τὸ πολὺ ἔσων ἐτησίων δόσεων ἐπὶ τόκῳ 50)ο.

2. Προκειμένου περὶ δωρεῶν δι' ὠρισμένον σκοπὸν μὴ πραγματοποιηθέντα μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, τάσσεται, πρὸς πραγμάτωσιν αὐτοῦ, ἐτήσια ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν δωρεοδόχον κοινοποιήσεως σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης. Ἡ πάροδος ἀπράκτου τῆς προθεσμίας βεβαιουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης συνεπιφέρει αὐτοδικαίως τὴν ἀνάκλησιν τῆς δωρεᾶς καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Ἐφένδρων.

3. Μέχρι τῆς ὀλικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ κυριότης παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐφένδρων, μετὰ δὲ τὴν ἐξόφλησιν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης καὶ μεταγράφεται ἀτελῶς σχετικὸν παχωρητήριον.

Ἄρθρον 8.

Διοικητικαὶ ἀποβολαί.

1. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης δύναται δι' ἀποφάσεώς του ἐκτελουμένης κατὰ τὰ ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 264 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὀριζόμενα, νὰ διατάσῃ τὴν διοικητικὴν ἀποβολὴν παντὸς αὐθαίρετως νεωμένου ἢ κατέχοντος κτήματα τῶν Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν.

Αὐθαίρετοι νομίς καὶ κάτοχοι θεωροῦνται καὶ οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐμφυτεύται ἢ ἐπενεγκόντες βελτιώσεις, ἢ μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν ρύθμισιν τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις ἀξίας μείζονος τῶν 20.000 ἑσων δραχμῶν.

Ἄρθρον 9.

Μείωσις μισθωμάτων.

1. Εἰς τὸ δευτέρον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1801]1951, κυρωθέντος διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ Νόμου 1868]1951, προστίθενται τὰ κάτωθι :

«Τὸ ποσὸν τῆς ἐκπτώσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης μετὰ πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου».

Ἄρθρον 10.

Ἀποζημιώσεις ὑπαλλήλων.

1. Αἱ δαπάναι κινήσεως τῶν Κρατικῶν Γεωπόνων καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει τῶν Ἀγροτικῶν Γεωργίας, δι' ὑπηρεσίαν ἀναγκασμένην εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Νομοθεσίας περὶ Ἐφεδρικών Ταμείων Κρήτης, βαρύνουσι τὰ Ταμεῖα ταῦτα. Τὰ αὐτὰ Ταμεῖα βαρύνει καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ἀνωτέρω Κρατικῶν ὑπαλλήλων, ἥτις καταβάλλεται εἰς αὐτοὺς προσηυξημένη κατὰ 50)ο.

2. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἐποπτείας καὶ παρακολουθήσεως τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας ὑπαλλήλους τῶν Ταμείων ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦσιν ἐκτὸς ἔδρας ὑπηρεσίαν, καταβάλλεται, ἐκτὸς τῶν πραγματικῶν ἐξόδων κινήσεως, ἡμερησία ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τὸ πολὺ τῆς ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε γενικῶν διατάξεων καθοριζομένης ἡμερησίας ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ ἀποτύπωσις, καταμέτρησις, κατατάμησις, ὁροθέτησις κ.λ.π. κτημάτων τῶν Ἐφεδρικών Ταμείων, ἐφ' ὅσον χρήζουσι τοιαύτης ἐνεργείας ὑπὸ συνεργείων δαπάναις τῶν Ταμείων τούτων.

4. Εἰς τὸ δευτέρον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Νόμου 1801]1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 1868]1951 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ κάτωθι :

«Τῆς προστασίας καὶ ἀπαιτῶν τῶν διευκολύνσεων τοῦ παρόντος νόμου δικαιούνται ὁμοίως οἱ μετασχόντες εἰς τὸν Μυκηδονικὸν καὶ Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα 1903—1912—13 οἱ Ἐφεδρικοὶ Πολεμισταὶ παντὸς ὅπλου καὶ βαθμοῦ οἱ μετασχόντες εἰς τὸ Ἐκστρατευτικὸν Σῶμα Κορέας ὡς καὶ οἱ Ἀναπήριοι καὶ τὰ ὄψακα τοῦ ἀγῶνος τούτου (Κορέας) καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1801]1951 προστίθεται ἡ κάτωθι περίοδος :

« Ἡ ἀντικατάστασις τῶν τακτικῶν δικηγόρων τῶν Ταμείων δι' ἑτέρων τοιούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.»

6. Εἰς τὸ ὑπὸ στοιχεῖον α' ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1801]1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 1868]1951 προστίθενται ἐν τέλει τὰ κάτωθι :

«διὰ δὲ τὸ Ταμεῖον Χανίων ἡ προσθήκη καὶ β' ὁρόφου εἰς τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον Χανίων».

7. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον γ' ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1801]1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 1868]1951, ἀντικαθίσταται οὕτω :

(γ) Ἡ ἐπὶ ἐξαιρετικῶν περιπτώσεων παροχὴ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν μόνον πρὸς ἱατρικὴν, φαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν αὐτῶν».

Ἄρθρον 11.

Εἰσπραξις ὀφειλῶν.

1. Αἱ ὀφειλαὶ πρὸς τὰ Ταμεῖα Ἐφένδρων Πολεμιστῶν εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, καὶ συμφώνως τῷ Νόμῳ 2252]1952 καὶ κατατίθενται εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἐφένδρων. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ εἰσπράξεως τιμῆματος κτημάτων ἢ ἐτέρων ὀφειλῶν εἰς εἶδος, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ν.Δ. 2185]1952.

2. Αἱ ὀφειλόμεναι ἀποδοχαὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὸν τακτικὸν δικηγόρον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1801]1951 διαλυθέντος καὶ συγχωνευθέντος εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Νομοῦ Λασηθίου τοιούτου Σητείας—Ἱεραπέτρας καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐφένδρων Λασηθίου ἀτόκως καὶ ὡς ἔχουσι καθορίσει ταῦτας οἱ ἰσχύσαντες Νόμοι καὶ Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐρρυθμίσθησαν αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι διαθέσιμα ἐκ τῶν εἰσπράξεων διαχειρίσεως ἢ ἐκποιήσεως τῆς μεταβιβασθείσης εἰς τὴν κυριότητα τούτου ἀγροτικῆς περιουσίας τοῦ συγχωνευθέντος εἰς τοῦτο Σητείας—Ἱεραπέτρας.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξοφλεῖται καὶ πᾶσα ἑτέρα ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας προερχομένη ὑποχρέωσις τοῦ τῶς Ταμείου Σητείας—Ἱεραπέτρας.

Καταβληθέντα ποσὰ ὑπὸ τῶν ἐτέρων Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Κρήτης διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀνωτέρω ὑποχρεώσεων ἐπιστρέφονται ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων ἐκ διαχειρίσεως ἢ ἐκποιήσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου Σητείας—Ἱεραπέτρας.

Ἄρθρον 12.

Ἀτέλειαι.

Αἱ συμβάσεις παραχωρήσεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Νομοθεσίας περὶ Ἐφεδρικών Ταμείων Κρήτης, ὡς καὶ ἡ μεταγραφὴ αὐτῶν ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου ἢ τέλους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰωνδήποτε τρίτων, τῶν ἀποκαθισταμένων ὑπεχόντων ὑποχρέωσιν διὰ τὴν καταβολὴν μόνον τῶν συμβολαίων γραφικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν τοιούτων τῆς μεταγραφῆς.

Ἄρθρον 13.

Προθεσμίαι διὰθέσεως κτημάτων.

1. Ἡ διάθεσις τῶν κτημάτων τῶν Ταμείων Ἐφένδρων Πολεμιστῶν Κρήτης δέον νὰ συντελεσθῇ ἀνυπερθέτως ἐντὸς διετίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Παρεργαζομένης τῆς ὡς ἄνω διατετοῦς προθεσμίας τὰ Ταμεῖα Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης θεωροῦνται αὐτοδικαίως διαλελυμένα, ἡ περαιτέρω δὲ διάθεσις καὶ διαχείρισις τῶν τυχόν ἀδιαθέτων κτημάτων αὐτῶν, ὁ τρόπος εἰσπράξεως τοῦ τιμῆματος τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον διατιθεμένων κτημάτων καὶ ἡ διαχείρισις, διάθεσις καὶ ἡ τύχη ἐν γένει τῆς πάσης φύσεως περιουσίας τῶν καθορισθῆσονται διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, οἱ Ὑπάλληλοι καὶ Ὑπηρεῖται τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων καὶ τῆς Ἐπιθεωρήσεως αὐτῶν, περὶ ἧς ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Α. Ν. 1801)1951, ἐντάσσονται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καθ' ὃν τρόπον θὰ ὁρίσῃ εἰδικώτερον Βασιλικὸν Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος καθορισθῆσεται καὶ ἡ τύχη τοῦ περὶ οὗ ἡ παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 1801)1951 Ταμείου Προνοίας καὶ ἀρωγῆς ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης.

4. Τακτικοὶ ὑπάλληλοι τῶν Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης, συμπληρώσαντες τοὐλάχιστον θενταπενταετὴ ὑπηρεσίαν δύνανται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ αἰτήσωνται ὅπως ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Ταμείων, καταβάλομένης εἰς τοὺς τοὺς τῆς ἀπλῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Νόμου 2112 «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας» τριπλασιαζομένης καὶ μὴ δυναμένης πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 30.000 νέων δραχμῶν. Ἡ ἀποζημιώσις αὕτη θαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ Ταμεῖον Προνοίας καὶ Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἐθελούσῃ ἐξόδῳ πραγματοποιεῖται ἐφ' ὅσον ἡθελε ἐγκρίνει ταύτην δι' ἀποφάσεώς του τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ οἰκείου Ἐφεδρικοῦ Ταμείου.

5. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πλήρους διαθέσεως κατὰ τὸν παρόντα Νόμον τῶν κτημάτων τῶν Ἐφεδρικῶν Ταμείων ἐν τὸς τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 1 ἐπιτρέπεται ἡ ὑπερωριακὴ ἐργασία τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων τούτων ἐπὶ ἀμοιβῇ καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου.

* Ἀρθρον 14.

Καταργητικαὶ διατάξεις.

1. Καταργοῦνται :

α) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Α.Ν. 862)1937.

β) Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τοῦ ἄρθρου 4 παραγράφ. 4 τοῦ Α.Ν. 1801)1951 τὰ προτεθέντα διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 1868)1951.

γ) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 1801)1951 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως (διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου Νόμου 1868) 1951, ἄρθρου 74 Ν.Δ. 2185)1952 καὶ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 2258)1952) ἡ περίοδος τῆς παρ. 1 ἡ ἀφορώσα τὴν προθεσμίαν διαθέσεως τῶν κτημάτων, τὴν διάρκειαν τῶν Ταμείων καὶ τὴν περαιτέρω τύχην αὐτῶν κ.τ.λ. καὶ τὰ ἐδάφια δ', γ', καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1, ἡ δευτέρω περίοδος τῆς παραγράφου 5, αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 καὶ τὰ ἐδάφ. δευτέρου καὶ τρίτου τῆς παραγράφου 9.

δ) Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1801)1951 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Ν. 1868)1951

ε) Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Ν. Δ. 2185)1952.

ζ) Τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Ν. 2258)1952, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις, ἀντικειμένη τυχόν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος ἐκδοθῇσόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύονσαι διατάξεις περὶ τῶν Ταμείων Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης, ὡς αὐτὰ ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ διὰ τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀπὸ

νομοτεχνικῆς ἀπόψεως διόρθωσις καὶ κατὰτάξις τῆς κωδικοποιουμένης ὕλης, σχηματισμὸς νέων ἀρθρῶν καὶ παραλείψεις ἢ διόρθωσις φράσεων περιεχοῦσῶν καταργηθέντας ἢ τροποποιηθέντας κανόνες ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία διαρρυθμίσις. Ὅμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἐν ἰδίῳ ἀρθρῷ τοποθέτησις τῶν διατάξεων ἐτέρων Νόμων περιεχόντων κανόνες ἀφορώντας καὶ τὰ Ταμεῖα Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης καὶ ἐπεκτεινομένους ἐπ' αὐτῶν.

3. Αἱ τυχόν ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου καθορισθῆσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΠΟΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

* Ἀρθρον 15.

Τίμημα Κλήρων.

1. Διὰ πᾶσαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18]1944 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας παραχώρησιν κλήρου ἢ οἰκοπέδου (ἢ οἰκῆματος) προερχομένου ἐκ γαιῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν, παραχωρηθεισῶν ἢ παραχωρουμένων κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ Ν. Δ)τος 2185]1952 Ἀγροτικούς Νόμους, ἐκ γαιῶν τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ τῆς Νομοθεσίας περὶ ἀποκαταστάσεως Κτηνοτρόφων, ὀφείλεται κατὰ στρέμμα τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 2185]1952 προβλεπόμενον τίμημα, τὸ ὅποιον προσαυξάνεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, βεβαιούται, ἐξοφλεῖται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.

Τὸ αὐτὸ τίμημα ὁρίζεται καὶ αἱ αὐταὶ διατάξεις (τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 45 Ν.Δ. 2185]52) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κλήρων τῶν προερχομένων ἐξ ἐξαγορασθέντων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀρθρῶν 36, 37 καὶ 38 τοῦ ἀνωτέρω Νομοθετικοῦ Διατάγματος Μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐξαίρεσις τῶν ἐξ αὐτῶν ἐμφυτευτικῶν καὶ ἀγροληπτικῶν τοῦ πλινκός Β'. τῆς ἀπὸ 18—9—1952 συμβάσεως.

2. Ἐπὶ κλήρων ἐκ Δημοσίων κτημάτων Δωδεκανήσου παραχωρηθέντων ἢ ἐφεξῆς παραχωρουμένων κατὰ τὴν Νομοθεσίαν περὶ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως ἐν Δωδεκανήσῳ ὀφείλεται τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 τίμημα καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα, εἰς δ, πλὴν τῶν τυχόν καταβληθέντων ἐναντι αὐτοῦ ποσῶν, συμψηφίζονται ἐπὶ πλέον τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῶν κληρούχων μισθώματα διὰ τὴν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 33]1947 Προκήρυξιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου ἀναγκαστικὴν μίσθωσιν.

3. Δὲν ὀφείλεται τίμημα ἐπὶ κλήρων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 παράγραφος 1 περιπτ. α'. τοῦ Α.Ν. 1546]1950 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1568]1950.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Α.Ν. 1546]1950 καταργεῖται.

4. Ἐπὶ κλήρων ἐξ οἰωνδήποτε γαιῶν προερχομένων (παλαιῶν ἀπαλλοτριώσεων ἢ νέων τοιούτων τοῦ Ν.Δ]τος 2185]52 κ.τ.λ.), παραχωρηθέντων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18]1944 ἢ ἐφεξῆς παραχωρουμένων καὶ κειμένων ἐπὶ ἀγροκτημάτων ἢ Συνοικισμῶν κεκτημένων ἢ μελλόντων, κατὰ βεβαίαν πρόβλεψιν, νὰ ἀποκτήσωσι σπουδαίαν σημασίαν ἀπὸ παραθεριστικῆς ἢ τουριστικῆς ἀπόψεως καὶ καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡς τίμημα εἰς μεταλλικὸς δραχμὰς τὸ 1]2 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως τρεχούσης ἀξίας νῦντων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν.Δ]τος 2185]1952

5. Διατηροῦν τὴν ἰσχύιν των δυνάμειαι καὶ νὰ τροποποιηθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπὶ σκοπῷ προσαρμογῆς των πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι βάσει τοῦ ἄρθρου 282 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ καθορίσασαι εἰδικὸν τίμημα κλήρου δι' ἀγορήματα τινὰ κείμενα ἐν τῇ περιοχῇ Ἀττικῆς.

Διατηρούν ὡσαύτως τὴν ἰσχὺν των ὁμοίαι ἀποφάσεις ἀφαιρῶσαι εἰς ἕτερα ἐκτὸς τῆς Ἀττικῆς κτήματα δυνάμεναι καὶ νὰ προσαρμολοῦν πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Διὰ παραχωρήσεις οἰκοπέδων συντελεσθείσας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18]1944 καὶ ἐφεξῆς συνταλόμενας κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ ἐξ οἰωνδήποτε γαιῶν προερχομένων, καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων τίμημα εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἰσούμενον πρὸς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως καὶ ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου πρὸς τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὸ οἰκόπεδον. Τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος τούτου περιέρχεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

7. Διὰ τὰς ἐπὶ τιμήματι κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος γενομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18) 1944 καὶ ἐφεξῆς γινομένης παραχωρήσεως οἰκοπέδων ἢ κληροτεμαχίων, ἐξ οἰωνδήποτε γαιῶν προερχομένων, καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, τίμημα εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ἰσούμενον πρὸς τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν καὶ καταχλάλλοντο πρὸς τῆς εἰς τὸ ἀκίνητον ἐγκαταστάσεως. Προκειμένου περὶ πρωτοεπαθμίων ἢ δευτεροεπαθμίων Ὁργανώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καθορίζεται ὡς τίμημα τὸ 1/2 τῆς τρεχούσης τοῦ ἀκινήτου ἀξίας. Τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος περιέρχεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

8. Ἐπὶ κλήρων παραχωρηθέντων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18) 1944 καὶ ἐφεξῆς παραχωρουμένων εἰς Ἑθνικοὺς Ἀγωνιστὰς βάσει τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος ἐπαναφερομένου ἐν ἰσχύϊ ἄρθρου 126 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὀφείλεται ὑπ' αὐτῶν μόνον τὸ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 44 παρ. 1 καὶ 45 παρ. 5 τοῦ Ν. Δ. 2185]1952 προβλεπόμενον ποσοστὸν 10 % (ἐπὶ τοῦ τιμήματος τοῦ κλήρου) ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ἐποικισμοῦ, καθοριζόμενον εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ ἐξοφλούμενον διὰ 4 ἰσῶν ἐτησίων δόσεων πρὸς 6 %.

9. Διὰ τὰς παραχωρήσεις κλήρων κληροτεμαχίων ἢ οἰκοπέδων τὰς γενομένας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 18) 1944 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀφείλεται τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δι' ἐκάστην περίπτωσιν τίμημα, ἐφ' ὅσον τὸ προβλεπόμενον καὶ καθορισθὲν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἰσχυουσῶν διατάξεων τίμημα δὲν ἐξωφλήθη ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ κληροῦχοι. Ἐπὶ μερικῆς ἐξοφλήσεως ἀναπροσαρμόζεται τὸ ὑπόλοιπον πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

10. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἢ παραχωρήσεως τοῦ κλήρου θεωρεῖται συντελουμένη διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τῆς κατὰ νόμον ἄλλης ἀρμοδίας ἀρχῆς.

11. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 188 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«4. Οἱ ἀποκαταστατέοι καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ὁποίας ὀρίζεται, κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας περὶ τιμήματος κλήρων διατάξεις, καὶ τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τούτων κατὰ στρέμμα τίμημα. Τὸ τίμημα τοῦτο προσαυξανόμενον κατὰ 10ο] ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμεῖου Ἐποικισμοῦ, βεβαιούμενον, ἐξοφλούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰ ἐν παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Ν. Δ. 2185]1952 ὀριζόμενα, ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν οἰκίαν Κοινότητα, εἰς ἣν ἀπαραιτήτως κοινοποιεῖται ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων».

12. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 296 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«1. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 295 παρ. 4 παραχωρουμένας γαίας ὀφείλεται τίμημα ἴσον πρὸς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν τῆς ἐμφυτευθείσης ἀσκαποῦς γῆς».

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται.

13. Περὶ τοῦ τιμήματος κλήρων προερχομένων ἐξ ἀνταλλαξιμῶν γαιῶν ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις τῆς περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαγίμου περιουσίας Νομοθεσίας.

Ἐπίσης, ἐπὶ κλήρων προερχομένων ἐξ ἀποσιραγγισθαισὶν γαιῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2535]53, τῶν δὲ προερχομένων ἐκ τῶν Κωπαϊδικῶν γαιῶν αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2643]1953.

14. Τὸ ἄρθρον 282 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον, καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Κληρονομία κλήρου.

1. Ἡ κληρονομία ἐπὶ κλήρου καὶ οἰκοπέδου (ἢ οἰκήματος) κληροῦχοι ἀποβιούντος μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 74 καὶ 180 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὀριστικὴν κατάταξίν του, διέπεται ἀπεριόριστως ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τηρουμένων τῶν περιορισμῶν τοῦ ἄρθρου 228 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

2. Ἀντικείμενον τῆς κληρονομίας μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὀριστικῆς διανομῆς εἶναι ὁ διαμορφωθείς καὶ παραχωρηθεὶς κατὰ συγκεκριμένα τεμάχια κλῆρος ἢ οἰκόπεδον, πρὸ δὲ ταύτης τὸ ἐκ τῶν ἄρθρων 74 καὶ 180 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀπορρέον δικαίωμα τοῦ ὀριστικῶς καταταγέντος κληροῦχοι ὅπως τύχη κατὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν τοῦ ἀναλόγου κλήρου ἢ οἰκοπέδου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κληρονομίᾳ κληροῦχων ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον αἱ κληρονομίαι αὗται δὲν ἔχουσι ρυθμισθῇ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης πράξεως τῆς Διοικήσεως ἢ διὰ Δικαστικῆς ἀποφάσεως. Αἱ τυχόν ὑπάρχουσαι διαθήκαι θεωροῦνται ἔγκυροι ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου συντάξεως αὐτῶν.

Τὰ ἄρθρα 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227 καὶ 232 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καταργοῦνται.

Ἄρθρον 17.

Ὅριστικοὶ τίτλοι κυριότητος κλήρων.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 193 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Α. Ν. 1832]1951 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολουθῶν παραγράφων.

«1. Μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος, περιλαμβάνοντες καὶ τοὺς ἀγρούς καὶ τὸ οἰκόπεδον, ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἀναγραφόμενων δικαιούχων καὶ ἐὰν ἔτι οὗτοι ἔχουν ἀποβιώσει. Παρισταμένης ἀνάγκης, δύναται οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος νὰ ἐκδίδονται κεχωρισμένως διὰ τοὺς ἀγρούς καὶ τὰ οἰκόπεδα. Ὁ τύπος τῶν ὀριστικῶν τίτλων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Προκειμένου εἰδικῶς περὶ ὀθλέων κληροῦχων, δι' αἷς δὲν ἀναγράφονται εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας ἡ ιδιότης ὅφ' ἣν αὗται ἀποκατεστάθησαν (ἀτομικῶς ἢ μετὰ τέκνων κ.λ.π.) καὶ οἱ τυχόν μετ' αὐτῶν ἀποκατασταθέντες συνδικαίωχοι, δύναται, ὅπως οἱ ὀριστικοὶ τίτλοι κυριότητος ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματί των, ἀφαιμένου τοῦ καθορισμοῦ τῆς ὡς ἀνω ιδιότητος καὶ τῶν συνδικαίωχων εἰς τὸν μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ τίτλου χρόνον. Περὶ τούτου γίνεται ἀπαραιτήτως ρητὴ μνεία ἐν τῷ ἐκδιδόμενῳ τίτλῳ.

Ἡ ἐπακολουθοῦσα δικητικὴ πρᾶξις περὶ καθορισμοῦ τοῦ κλήρου ὡς ἀτομικοῦ ἢ περὶ προσδιορισμοῦ τῶν μετὰ τῆς κληροῦχου συναποκατασταθέντων ἐτέρων δικαιούχων, καθισταμένη μετὰ πάροδον ἀπράκτου τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὀριστικῆς καὶ ἀμετάκλητης, κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον Φύλακα Μεταγραφῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἢ διόρθωσιν ἐν περιθωρίῳ τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου. Ἡ μεταγραφὴ ἐνεργεῖται ἀτελῶς μερίμνη τῆς οἰκείας Διευθύνσεως Γεωργίας ἢ τῶν ἐνδιαφερομένων.

2. Ὅριστικοὶ τίτλοι ἐκδοθέντες ἐπ' ὀνόματι κληροῦχων, οἵτινες ἔχουν ἀποβιώσει, ἐπιδίδονται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς οἰωνδήποτε τῶν κληρονόμων του, προσκομίζοντα βεβαιώσιν τοῦ

Προέδρου της οικείας Κοινότητας περί της ιδιότητος του ως κληρονόμου ή συγκληρονόμου.

3. Εάν εκ των παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπαρχόντων στοιχείων προκύπτῃ ὅτι συνεπείᾳ Δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ νομίμου διοικητικῆς πράξεως ἐπῆλθε μεταβολὴ ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας ἀναγραφομένου δικαιοῦχου, ὁ τίτλος κυριότητος ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης νέου δικαιοῦχου μετ' ἐλέγχου τοῦ νομίμου αὐτῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ Νόμου 478)1943 «περὶ Ἀγροτικοῦ Κτηματολογίου» ὁριζόμενα.

4. Εάν ὑπάρχῃ μεταβολὴ περὶ τῆς ἢ προηγουμένης παράγραφος καὶ ἐξεδόθῃ ὁριστικὸς τίτλος κυριότητος ἐπ' ὀνόματι μὴ δικαιοῦχου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του ν' ἀκυρώσῃ τὸν ἐκδοθέντα τίτλον. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ διαταγῇ ἡ ἀκύρωσις ὁριστικῶν τίτλων κυριότητος ἐκδοθέντων ὑπὸ ἀναρμοδίας Ἀρχῆς ὡς καὶ ἡ διόρθωσις ἢ ἀντικατάστασις λαμβασμένων ἢ ἐλλειπόντων. Ἀν ἴσχυρα ἐκ τῆς κατὰ τ' ἄνω ἐκδιδόμενης ἀποφάσεως τοιχοκολλᾶται εἰς τὸ Κατάστημα τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀρμόδιον μεταγραφοφύλακα πρὸς διαγραφὴν ἢ διόρθωσιν τῆς μεταγραφῆς τοῦ τίτλου.

5. Τίτλος κυριότητος δὲν ἐκδίδεται διὰ κλῆρον ἢ διὰ τεμάχια αὐτοῦ ἐὰν ἐκ τῶν ἐν τῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ στοιχείων προκύπτῃ ὅτι ὁ κληροῦχος μετεβίβασε ταῦτα διὰ νομίμου δικαιοπραξίας, τῆς δικαιοπραξίας ταύτης ἀποτελούσης τὸν τίτλον τοῦ πρὸς δὴ ἡ μεταβίβασις.

6. Προκειμένοις εἰδικῶς περὶ ἀποβιωσάντων ἢ ἀποβιούντων κληροῦχων ἀγροκτημάτων κειμένων εἰς παραμεθορίου κατὰ τὸν Ἀν. Νόμον 1366)1938 περιοχάς, ὁ ὁριστικὸς τίτλος κυριότητος τοῦ κλήρου αὐτῶν ἐκδίδεται, ἐὰν μὲν ἡ κληρονομία τῶν ἐρρυθμίσθη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης νομίμου Διοικητικῆς πράξεως ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐν αὐτῇ ἐμφαινόμενων κληρονόμων, ἐὰν δὲ ἐκληρονομήθωσαν κατὰ τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ Δίκαιον ἐκ διαθήκης ἢ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ τῶν προκυπόντων ἐκ τοῦ περὶ οὗ τὰ ἄρθρα 1956 καὶ ἐπεκ. τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος Κληρονομητηρίου, μετὰ προηγουμένης καταχώρισιν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἰς τὸ Ἀγροτικὸν Κτηματολόγιον κατὰ τὰ ἐν τῷ Νόμῳ 478)1943, ὡς ἐτοοποποιήθη, ὁριζόμενα.

Τὰ οὕτω ἐκδιδόμενα παραχωρητήρια μεταγράφονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 77 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ)τος 2185)1952.

2. Ἡ παρ. 8 τοῦ ἰδίου ἀρθροῦ 193 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«8. Οἱ ὁριστικοὶ τίτλοι κυριότητος Ἀγροτικῶν κληρῶν οἱ ἐκδιδόμενοι ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου καταργουμένης πάσης ἀν. θέτου γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 187 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθενται τὰ κάτωθι :

«Ἐκαστος δικαιοῦχος χρεοῦται μὲ τὰς ἀνωτέρω δαπάνας, ἡ εἰσπραξίς δὲ τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης χρεῶν ἐνεργεῖται ἐφ' ἅπαξ ἢ καὶ τμηματικῶς κατὰ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὴν εἰσπραξίν των ἐκ δανείων κ.λ.π. ἀπαιτήσεων τῆς Α.Τ.Ε., τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν εἰσπραξίν των ἀνωτέρω χρεῶν καὶ τῶν διατάξεων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων».

Ἀρθρον 18.

Ἐπαγεκδικάσεις παραμεθορίων ἀγροκτημάτων.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐπανεκδικάσεις μὴ ὁριστικῶς διανεμηθέντων ἀγροκτημάτων τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων πρὸ τοῦ ἐτους 1940 καὶ κειμένων εἰς παραμεθορίους κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 1366)1938 περιοχάς ἐπὶ σκοπῷ ἐπανακαθαρισμοῦ κατὰ τὰς

διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας τῶν κληροῦχων καὶ προσδιορισμοῦ τοῦ χορηγητέου εἰς ἕκαστον κλήρου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σημερινῆς οἰκογενειακῆς συνθέσεως αὐτῶν.

Ἀρθρον 19.

Ἐπέκτασις καὶ μετακινήσεις Συνοικισμῶν.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἀρθροῦ 69 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος τροποποιεῖται οὕτω :

«1. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ καὶ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε περιστάμενης ἀνάγκης ἐπέκτασεως τῆς κατακτεμένης περιοχῆς τούτου διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐτέρου Συνοικισμοῦ συμπυκνέντος μετὰ τοῦ πρώτου, ἐπιτρέπεται ὅπως διεθέσιμοι κλήροι ἢ κοινόχρηστοι τόποι ἀφαιρῶντες ὡς τοιοῦτοι δι' ὁριστικῆς διανομῆς καὶ μὴ κτηθέντες κατὰ κυριότητα ὑπὸ τῆς Κοινότητος βάσει τῶν ἀρθρῶν 164 παρ. 4 καὶ 197 παρ. 3 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, χαρακτηρισθῶσι δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡς χώροι πρὸς ἐπέκτασιν τοῦ Συνοικισμοῦ».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 256 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω :

«2. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμῶν καταστραφέντων ἐκ πολέμων αἰτίων, ὧν ἔχει ἀποκαταστῆ ἀρμοδίως ἡ μετάθεσις εἰς ἄλλην θέσιν καὶ ἡ σύμπτυξις αὐτῶν μετὰ ὁμόρου Συνοικισμοῦ ἢ Κοινότητος ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ ἐκτάσεων τῶν ἀρθρῶν 164 καὶ 31 τοῦ παρόντος Κώδικος. Οἱ οὕτως ἀποκαταστάμενοι δὲν ἀποκτῶσι δικαιώματα ἐπὶ τῶν εὐκαίων τῆς Κοινότητος, μεθ' ἧς συνεπύχθη ὁ Συνοικισμὸς αὐτῶν, ἐκτὸς ἐν ἡ πλειοψηφία τῶν κατοίκων ζητήσῃ τὴν συγχώνευσιν τῶν εὐκαίων».

Τ' ἀνωτέρω ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ οἰασθέντων αἰτίων ἐγκρίσεων ἢ δι' ἡ ἐγκρινόμενων ἐφ' ἑξῆς ἀρμοδίως μεταθέσεων καὶ συμπύξεων Συνοικισμῶν».

3. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδόμενῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἀναθεωρησις ὁριστικῶν διανομῶν, προκειμένων ν' ἀνεγερθῶσιν ἐπὶ ἐκτάσεων τῶν ἀρθρῶν 164 καὶ 31 τοῦ παρόντος Κώδικος Συνοικισμοὶ καταστραφέντες ἐκ πολέμων αἰτίων, ὧν διετάχθη ἢ διαταχθήσεται ἀρμοδίως ἡ μετάθεσις καὶ ἡ σύμπτυξις μεθ' ἐτέρου ὁμόρου Συνοικισμοῦ ἢ Κοινότητος.

Ἀρθρον 20.

Κύρωσις διαθέσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων.

Διαθέσεις ἐκτάσεων τῆς κατηγορίας τῶν ἀρθρῶν 31 καὶ 164 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀγροκτημάτων καλλιεργητῶν γενόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἄνευ προηγουμένης κατὰ τὰ ἄρθρα 119 καὶ 188 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας θεωροῦνται νομίμως γενόμεναι. Ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἀκυρώσασαι τοιαύτας ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν προϋπῆξεν ὑπουργικὴ ἀπόφασις διαθέσεως τῶν ἐκτάσεων, θεωροῦνται ὡς μὴδέποτε ἐκδοθεῖσαι.

Ἀρθρον 21.

Διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας λήψιν ἀποφάσεως ἐπὶ θεμάτων περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 42 καὶ 43 τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1941 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν» ἀρκεῖ γνώμη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἀρθρον 22.

Συμβάσεις ὑπαλλήλων.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Ν. 2017)1952 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἐπὶ ἀριθ. 608)1949 κ.π. πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 75 τοῦ Ν.Δ. 2185)52 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων κ.π.» ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Αἱ προσλήψεις τῶν ὑπαλλήλων» τούτων θὰ γίνονται δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ διὰ συμβάσεως ἐργασίας προθεσμίας οὐχὶ μείζονος τοῦ ἐνὸς ἔτους. δυνάμενης, ν' ἀνανεωθῇ διὰ νεωτέρας ὁμοίας ἀποφάσεως. Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἂν ἀποφάσεως θὰ ὀρίζονται τὰ προσόντα, ἡ ἀμοιβὴ καὶ οἱ ἐν γένει ὅροι ἐργασίας τῶν προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων.

Διὰ τὸ ἐν λόγῳ προσωρινὸν ἐπὶ συμβάσει προσωπικὸν τῆς Δ)νσεως Ἐποικισμοῦ ὁ ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν σχετικῶν συμβάσεων ἐργασίας τῶν συναφθεισῶν ἐντὸς τοῦ οἴκου. ἔτους 1954—1955 καὶ μέχρι τῆς ἐπαναπροσλήψεως τοῦ διαδραμῶν χρόνος, καὶ ὃν παρέμεινεν ἐργαζόμενον λογίζεται ὡς καλυπτόμενος ὑπὸ τῶν ληξασῶν συμβάσεων, παρατεταμένης τῆς ἰσχύος τῶν διὰ τοῦ παρόντος μέχρι τῆς ἐπαναπροσλήψεως του».

Ἄρθρον 23.

Ἀποζημιώσεις δι' ἀπαλλοτριωθέντας κλήρους.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Ν. Δ. 2185]52 εἶναι ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος ἀπαλλοτριώσεις ἀγροτικῶν κλήρων ἔχει τελειωθῇ, διὰ τῆς παρακαταθέσεως τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε πρὶν εἴτε μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ]τος 2185]52.

Ἄρθρον 24.

Παράτασις Προθεσμιῶν.

1. Παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν καὶ ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 2 παρ. 1, 3 παρ. 3, 4 παρ. 2 καὶ 12 παρ. 9 τοῦ Α.Ν. 1832]1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας», ὡς καὶ ἡ τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 2 τοῦ Νόμου 2258]1952 «περὶ ἐπισπεύσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς κ.λ.π.».

2. Ὅμοιως παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν καὶ ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 καὶ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 26]31-7-1952 Διατάγματος «περὶ κυρώσεως ἀνωμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ κλήρων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμεῖου».

3. Παρέχεται νέα προθεσμία ἐνὸς ἔτους, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀναδρομικῆς ἄρσεως τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ Νόμου 3250 καὶ τοῦ Α.Ν. 1366]1938 ἄρθρου 30 τοῦ Α. Νόμου 823]1948 ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, εἰς τὴν ἰσχύον τοῦ ὁποῖου ὑπόκεινται καὶ αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συναφθεῖσαι δικαιοπραξίαι. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ἀναδρομικὴ ἄρσις τῶν ἀπαγορεύσεων τοῦ Ν. 3250]1924 καὶ Α.Ν. 1366]1938 δύναται νὰ χωρήσῃ μόνον ἐὰν δὲν παρακωλύεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Ν.Δ. 2185]1952. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς πρόκειται περὶ πωλήσεων τεμαχίων γαιῶν μέχρις ἑκατὸν τὸ πολὺ στρεμμάτων, γενομένων, κατὰ βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας, πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς καὶ κτηνοτρόφους κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀγορᾶς, δι' ὀριστικὴν πωλητηρίων συμβολαίων μεταγραφέντων πρὶν τῆς 1.1.1950 καὶ δι' ἃς κατελήλθῃ ὁλοσχερῶς τὸ τίμημα, οἱ δὲ ἀγορασταὶ εὐρίσκονται ἐν τῇ νομῇ τῶν ἀγοραθέντων, κυροῦνται ὑποχρεωτικῶς.

4. Διὰ πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ παραταθοῦν αἱ ὡς ἂν προθεσμίαι ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν.

5. Εἰς τὰς περὶ κυρώσεως ἀκέρων δικαιοπραξιῶν διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—4 τοῦ Α. Νόμου 1832]1951 καὶ τοῦ ἀπὸ 26]31—7—1952 Β. Διατάγματος περὶ Θ. Γ. Τ. ὑπάγονται καὶ αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τυγνὸν γενόμεναι ἀκέρως διὰ πράξεων ἐν ζωῇ μεταβιβάσεις γεωργικῶν κλήρων, οἰκοπέδων ἢ οἰκημάτων.

Ἐπίσης εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—4 τοῦ ἰδίου Α. Νόμου 1832]1951 ὑπάγονται καὶ αἱ ὑπὸ Κιρκασίων κληρούχων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Α.Ν. 1085]1946, γενό-

μεναι ἀκέρως μεταβιβάσεις τῶν γεωργικῶν τῶν κλήρων.

Αἱ διατάξεις ὡσαύτως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἰδίου Ἀν. Νόμου 1832]1951 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐμφυτευσάντων ἢ ἀνεγειράντων κτίσματα κατὰ τοὺς ὅρους καὶ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου τούτου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1952. Αἱ διατάξεις πάντως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832]51 ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ διαθεσίμων ἢ κοινοχρήστων ἐκτάσεων χαρακτηρηθεῖσάντων ὡς κτημένων οἰκοπεδικῶν ἀξίων καὶ ὡς ἐκποιητέων διὰ δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 258 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 25.

Ἀποκατάστασις Ἐθνικῶν Ἀγωνιστῶν.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ περὶ παραχωρήσεως κλήρου εἰς Ἐθνικοὺς Ἀγωνιστὰς ἄρθρου 126 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, καταργηθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν.Δ. 2185]1952, ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου καὶ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ παρόντος.

2. Ὡς δικαιούμενοι κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κλήρου θεωροῦνται οἱ Ἐθνικοὶ Ἀγωνισταὶ ἔστω καὶ Πολιτικοὶ ἢ Στρατιωτικοὶ Συνταξιῶχοι, οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς τοὺς πίνακες τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοὺς κυρωθέντας ὑπὸ τοῦ Ἀν. Νόμου 76]1936 ὡς οὗτοι ἰσχύουν καὶ ἀποκαθίστανται κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 14 περιπτ. β' τοῦ Ν.Δ. 2185]1952 ὀριζομένην σειρὰν προτιμήσεως καὶ μέχρι 20 τὸ πολὺ κατ' ἀπαλλοτριούμενον ἢ διατιθέμενον κτῆμα.

Ἄρθρον 26.

Ἀποκατάστασις καπνεργατῶν.

1. Συνταξιῶχοι καὶ ἐφ' ἅπασι ἀποζημιωθέντες ἀκτήμονες καπνεργαταὶ ἢ καπνεργάτριαι ἀρχηγοὶ οἰκογενειῶν δύναται νὰ τύχῃσι γεωργικοῦ κλήρου μέχρι δέκα στρεμμάτων ἐπὶ διαθεσίμων καὶ διατιθεμένων ἢ ἀπαλλοτριωθεισῶν καὶ ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν γαιῶν.

2. Αἱ διαθετέαι διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτάσεις καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὁ δὲ κλῆρος παρέχεται δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ ἐνθα ἡ μόνιμος τῶν δικαιουμένων κατοικία καὶ ὑπὸ τὴν ἐπομένην σειρὰν προτιμήσεως, ἐν ἐκάστη τῶν ὁποίων προτάσσονται τὰ εἰς τὰ στοιχεῖα α', β', γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ)τος 2185]52 ἀναφερόμενα πρόσωπα:

α) ἔγγαμοι ἄρρενες.

β) Συνταξιῶχοι χήραι καπνεργατῶν ἢ συνταξιῶχοι καπνεργάτριαι μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ μετ' ἐνηλίκων ἀγάμων θυγατέρων κατ' ἰσομοιρίαν.

γ) Ἀγαμοὶ ἄρρενες.

3. Εἰς τοιαύτας ὡς ἂν χήρας ἄνευ τέκνων, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐκ τῶν δικαιουμένων μετερχομένους τυγνὸν ἕτερον βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα χορηγεῖται κλῆρος μέχρι 5 στρεμμάτων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, νὰ καθορίσῃ τὸν χορηγητέον κλῆρον διάφορον δι' ἐκάστην τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν καὶ ἐντὸς πάντοτε τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τιθεμένων ὁρίων.

5. Κατὰ τὰ λοιπὰ (διανομὴ κλήρων, διαγραφὴ, παραίτησις, κληρονομία, καθορισμὸς καὶ ἐξόφλησις τιμήματος, ἐκδοσις παραχωρητηρίων κλπ.) ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ αἱ διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 246 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Περὶ τῆς κυριότητος τῶν κατὰ τὸν Νόμον 4857 καὶ τὸ ἄρθρον 242 τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἐντὸς τριμήνου ἀναιρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, τόσον τὸ Δημόσιον ὅσον καὶ οἱ ἐν-

διαφερόμενοι δύνανται νὰ προσφύγωσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης, εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν Πρωτοδικεῖον, ὅπερ καὶ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπομένων ἀρθρῶν».

2. Ἀποφάσεις Πρωτοδικείων ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 246 τοῦ Ἀγροτικού Κώδικος ὑπόκεινται ἐντὸς ἐτησίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας εἰς ἑφῆσιν τοῦ ἀρμοδίου κατὰ τὸν Ἐφετεῖον δικάζοντος ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ 246 τοῦ Ἀγροτικού Κώδικος.

3. Τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. Δ. 2535)53 «περὶ καθορισμοῦ τιμῆματος ἀποστραγγισθεῖσων γαιῶν καὶ περὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰς τὰς γαίας ταύτας» ἀντικαθίσταται οὕτω:

«β. Ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων οἱ ἐνδιαιφερόμενοι, πλὴν τοῦ Δημοσίου, δύνανται νὰ προσφύγωσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων εἰς τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν Πρωτοδικεῖον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἐν ἀρθρῷ 246 τοῦ ἀπὸ 29.10.49 Β.Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικῶν Νόμων» διαδικασίαν, μὴ ἀπατιομένης διὰ τὸ παραδεχτὸν τῆς αἰτήσεως τηρήσεως τῶν ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ τούτου ὁριζομένων.

Ἀπράκτου παρερχομένης τῆς ἀνωτέρω τασσόμενης προθεσμίας τεκμαίρεται ἀμαχῆτως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Εἰς τὰς ὑποδείξεις, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἀρθρον, κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καλεῖται ἀπαραιτήτως ὁ οἰκείος Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Δημοσίου».

4. Ἐκκαρεμείς δικαί ἀντικείμενον ἔχουσαι ἀποξηρανθείσας γαίας, περὶ ὧν ἡ διὰ τῆς προηγούμενης παραγράφου διάταξις καὶ ἡ τοῦ ἀρθροῦ 71 τοῦ Ν.Δ. 2185)52 τοιαύτη, ἐν αἷς προσφύγων εἶναι τὸ Δημόσιον, καταργοῦνται.

Τὰ ἀρθρα 190, πλὴν τῆς παρ. 1, 191, 192, καὶ 193 τοῦ Κ.Α.Ν. 2556)41 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 28.

Εἰδικαί τινες διατάξεις.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύνανται νὰ καθορίσῃ ἐκ νέου τὸν συντελεστὴν τῆς ἀξίας τῆς ποιοτικῆς σχέσεως τῶν γαιῶν τῶν κυρίως ἀγροκτημάτων μετὰ τὸν τοιοῦτον τῶν ἀποστραγγισθεῖσων ἐκτάσεων, δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ἧς ἐκδομένης δι' ἑκαστον Συνοικισμὸν, ἐκ τῶν καθορισθέντων ὡς ὁμόρων ἢ γειτονικῶν πρὸς τὰς ἀποστραγγισθείσας γαίας τῆς πεδιάδος Σερρῶν καὶ μόνον ὡς πρὸς τὰ ἀγροκτήματα, εἰς δὲ δὲν συνετελέσθη μέχρι σήμερον ἡ ὀριστικὴ διανομὴ ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Κατὰ τὴν ὀριστικὴν διανομὴν τῶν Συνοικισμῶν περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον, ἡ Ἐπιτροπὴ διανομῶν καθορίζει τὸν δοτέον κατὰ τ' ἀνωτέρω κλῆρον εἰς ἑκαστον κληροῦχον, ἀναπροσαρμόζουσα μόνον τὸν χορηγηθέντα τοιοῦτον δι' ἀποφάσεων τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

2. Οἰκόπεδα διαθέσιμα ἢ κοινόχρηστα τοῦ Συνοικισμοῦ Πανοράματος Θεσσαλονίκης καταληφθέντα πρὸ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς καὶ κατεχόμενα παρανόμως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὧν οἱ καταλαβόντες ταῦτα ἢ οἱ κληρονόμοι των ἐνήργησαν μόνιμον οἰκοδομὴν ἢ ἐμφύτευσιν ἢ ἄλλην ἀξιόλογον βελτίωσιν, ἥτις ἐδιπλασίασε τὴν ἀξίαν αὐτῶν, παραχωροῦνται εἰς τοὺς κατέχοντας ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 184 παρ. 5 τοῦ Ἀγροτ. Κώδικος.

Τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων περὶ παραχωρήσεως τοιοῦτων οἰκοπέδων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ Α.Ν. 1832)51 εἶναι δυνατόν ν' ἀνακληθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου καὶ εἰς ἄλλους Συνοικισμούς.

3. Δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐκδομένης ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν στοιχείων α', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Ἀ.Ν. Νόμου 1832)1951 κυροῦνται τυχὸν γενομένοι ὑπὸ Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν πωλήσεις πρὸς τρίτους Ἐφημεριακῶν κληρῶν περὶ ὧν τὰ ἀρθρα 28 καὶ 163 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἐφ' ὅσον οἱ ἀγορασταὶ τούτων ἀνεδείχθησαν ὡς τελευταῖοι πλειοδότες εἰς δημοπρασίας Ἐφημεριακῶν κληρῶν διενεργηθείσας ὑπὸ Ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ἐγκριθείσας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἡ δὲ ἑκτασίς τοῦ πωληθέντος μέρους τοῦ κλήρου δὲν ὑπερβαίνει τὸ 1)4 τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ κλήρου.

Ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ τὸ ἀρθρον 237 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δύνανται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἐκουσίας μεταβιβάσεως κτημάτων κηρυχθέντων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ) τος 2185)1952 καὶ ἐκδικασθέντων ἢ μὴ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κατεμένων δὲ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Νομοῦ Ἑβρου, ἐὰν πρὸ τῆς κηρύξεως τῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ὑπῆρχε συμφωνία ἔστω καὶ ἄτυπος, ἐξαγορᾶς τοῦ κτήματος μεταξὺ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τῶν κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται τούτο, οἵτινες κατέβαλον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα.

Ἐὰν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας δὲν ὑπογραφῇ ὀριστικὸν συμβόλαιον περὶ ἐξαγορᾶς τοῦ κτήματος, ἐπαναδίδοι ἡ περὶ ἀπαλλοτριώσεως Ὑπουργικὴ ἀπόφασις καὶ ἡ τυχὸν εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

5. Ἐπὶ βοσκοσίμων ἐκτάσεων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου παραχωρηθεισῶν δυνάμει ὀριστικοῦ παραχωρητηρίου εἰς Κοινότητα ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 8 τοῦ ἀρθροῦ 197 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 188 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνευ κληρώσεως ἐπαναδιανομὴ τῶν γαιῶν τοῦ ἀγροκτηματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος (ὑπὲρ Σ. Α.Α.Κ. Ἀγγελοκάστρου), ἐπὶ σκοπῷ καὶ μόνον παραχωρήσεως εἰς ἑκαστον κληροῦχον τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων ἀγρῶν καὶ μέχρι τῆς ἐκτάσεως τοῦ κλήρου τὸν ὁποῖον ἐδικαιώθη.

7. Ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ ἐκποίησης ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 2258)52, πρὸς οἷον: δῆποτε Οἰκονομικὸν Συνεταιρισμὸν ἐπὶ τῇ τηρῇ τῶν διατυπώσεων τῶν διατάξεων τούτων.

8. Κυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 376]11-4-1952, 192]27-2-54, 451]31-3-54, 794]4-6-1954, 1207]4-8-1954, 1209]4-8-1954 καὶ 1210]4-8-54 πράξεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσαι οὕτω, καὶ ἰσχύουν ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 376

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Ἀπριλίου 1952

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. 3182 - Ε.Π. 21 ἐ.ε. πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 60261 ἐ.ε. ἔγγραφο τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἀποφασίζει:

1. Τῶν ἐν ἀρθρῷ 254 τοῦ Ἀγρ. Κώδικος πλεονεκτημάτων τῆς ἀνευ δημοπρασίας ἐκμισθώσεως ἐγκαταλειμμένων ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας, δικαιοῦνται καὶ ὁμογενεῖς πρόσφυγες ἐκ Βορείου Ἠπείρου.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ 254 ὑπάγονται καὶ ἐγκαταλειμμένα ἐν Θεσπρωτίᾳ ἀστικά ἀκίνητα.

3. Πρόσφυγες ἐκ Βορείου Ἠπείρου καταφυγόντες ἐν Ἑλλάδι ἐξομοιοῦνται κατὰ ὅσον ἀφορᾷ τὸν γεωργικὸν των

έξοπλισμόν πρὸς ἐπαναπατριζομένους συμμοριοπλήκτους ἀγρότας.

4. Ἀπαιτούμεναι τυχόν ἐπισκευαὶ οἰκημάτων διὰ τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀνωτέρω ὁμογενῶν Προσφύγων ἐνεργούνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

5. Ἡ προσωρινὴ ἐγκατάστασις τῶν ἀνωτέρω προσφύγων, διὰ τῆς ἐκμισθώσεως πρὸς αὐτοὺς ἐγκαταλελειμμένων ἀκινήτων ἐν Θεσπρωτίᾳ ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τῶν ἀρμοδίων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ὅτι δὲν υφίσταται ἀντίρρησης ὑπαγορευομένη ἐκ λόγων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

6. Πρὸς συντονισμόν τῶν ἀπαιτούμενων ἐκάστοτε ἐνεργειῶν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ζητήματος τῆς προσωρινῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἀνωτέρω προσφύγων, συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Νομαρχῶν Ἰωαννίνων καὶ Θεσπρωτίας καὶ τῶν Προϊσταμένων Διευθύνσεων Γεωργίας Ἰωαννίνων καὶ Θεσπρωτίας ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω Ἐποπτεῖαν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου.

7. Διὰ τὰς ἀπαιτούμενας ἐν γένει δαπάνας θέλει ἐγγραφῇ μερίμνη τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν μέχρι ποσοῦ 2 δισεκατομμυρίων δραχμῶν, διατεθησομένη μέσῳ τῆς Α.Τ.Ε., καθ' ὃν τρόπον διατίθενται αἱ πιστώσεις τῶν συμμοριοπλήκτων.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 376 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Προεδρεύων ἀντιπρόεδρος

Τὰ Μέλη

Εἰς τὴν παράγ. 6 τῆς ὡς ἄνω κυρουμένης πράξεως καὶ εἰς τοὺς στίχους 6 καὶ 7 ἡ λέξις «Διευθυντοῦ» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Διοικητοῦ».

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 192

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Φεβρουαρίου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε[5108 ἀπὸ 11]2]54 πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζει:

1. Ὅπως κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημῶνων καλλιεργητῶν καὶ μικροκτηνοτρόφων ἀποκαθίστανται προσωρινῶς καὶ κατὰ προτίμησιν παντός ἐτέρου δικαιουμένου εἰς ἐν Ἡπείρῳ Δημόσια κτήματα, ὡς καὶ τοιαῦτα περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 2536]53 καὶ ὁμογενεῖς πρόσφυγες ἐκ Βορείου Ἡπείρου.

2. Τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως, τὸν δοτέον προσωρινῶς κλῆρον καὶ τὴν καταβλητέαν ὑφ' ἐκάστου τῶν ἀποκαθισταμένων ἀποζημιώσιν χρήσεως καθορίζει ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου καθορίζεται χρόνος ἐνάρξεως τῆς υποχρεώσεως τῶν ὡς ἄνω ἀποκαθισταμένων πρὸς καταβολὴν τῆς καθοριζομένης ἀποζημιώσεως χρήσεως.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 5 καὶ 6 διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 376]52 πράξεως ἡμῶν.

5. Διὰ τὰς ἀπαιτούμενας ἐν γένει δαπάνας θέλει ἐγγραφῇ μερίμνη τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν συμπληρωματικὴ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμόν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας 1953 - 54 καὶ ὑπὸ Κεφ. 14 ἄρθρον 2 ἐκ δραχμῶν 1.000.000.000, διατεθησομένης ταύτης καθ' ὃν τρόπον ὀρίζεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 376]52 πρᾶξιν του.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 192 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 451

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31η Μαρτίου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε[12737]54 πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζει:

Συμπληροῦ τὴν 3ην παράγραφον τῆς ὑπ' ἀριθ. 376]11-4-52 πράξεως του καὶ ὀρίζει ὅτι οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐπαναπατριζόμενοι ὁμηροὶ, ἀπαχθέντες κατὰ τὸν συμμοριτο-

πόλεμον, ἐξομοιοῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν γεωργικὴν των ἐνίσχυσιν, πρὸς τοὺς ἐπαναπατριζομένους συμμοριοπλήκτους ἀγρότας.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 451 παροῦσαν πρᾶξιν του κυρωθησομένην διὰ Νόμου.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 794

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4η Ἰουνίου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀποφασίζει:

Ἐγκρίνει τὴν παραχώρησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας δι' ἴδρυσιν Συνοικισμοῦ πρὸς στέγασιν διακαίουμένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις στεγάζσεως ἄστων Προσφύγων ἐκτάσεως τριάκοντα (30) στρεμμάτων ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2221 κοινοχρήστου κατὰ τὸ ἄρθρον 164 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος τεμαχίου τοῦ ἀγροκτήματος «Βέρροια» Ἡμαθίας κειμένης εἰς τὸ Ν.Δ. τμήμα τῆς πόλεως Βερροίας καὶ διαχωρισθησομένης ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἀμα τῇ ἐκδόσει τῆς παρούσης ἡ ὡς ἄνω ἔκτασις τίθεται αὐτοδικαίως ὑπὸ τὴν Διοίκησιν καὶ διαχειρίσιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας, παρ' οὗ καὶ καθορίζεται εἰς βάρος τῶν ἐγκατασταθησομένων ἀνάλογον τίμημα ὅπερ περιέρχεται εἰς τὸν Δῆμον ἐξ οὗ ἐλήφθη ἡ ἔκτασις αὐτή.

Ἡ παρῶσα κυρωθήσεται διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 794 παροῦσαν πρᾶξιν.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 1207

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε[26494]28-6-54 πρότασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζει:

α) Ἐγκρίνει τὴν ἐξομοίωσιν τῶν χορηγηθεισῶν ἐνισχύσεων δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 944]50, 253 καὶ 860]51 καὶ 1218]52 ἡμετέρων Πράξεων, διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐγκατασταθέντων ἐποίκων εἰς ἐγκαταλελειμμένα κτήματα παραμεθορίων περιοχῶν Φλωρίνης, μὲ τὰς χορηγηθείσας καὶ χορηγουμένας τοιαύτας εἰς ἐποίκους καὶ λοιποὺς κατοίκους δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 2536]53 καὶ τοῦ Ν. 2781]54 περὶ ἐπανεποικισμοῦ παραμεθορίων περιοχῶν καὶ

β) Ἐγκρίνει ὅπως αἱ ὡς εἴρηται ἐνισχύσεις τεθῶσιν ὑπ' ὄψει τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 2536]53, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἁρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν. 2781]54, ἵνα αὕτη καθορίσῃ ποῖαι ἐκ τούτων δέον νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐδόθησαν δωρεὰν καὶ ποῖαι ὡς μακροπρόθεσμον ἄτοκον δάνειον, καθορίζουσα ταύτοχρόνως καὶ τοὺς ὅρους καὶ χρόνον ἐξοφλήσεώς του.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1207 πρᾶξιν του κυρωθησομένην διὰ Νόμου μερίμνη τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 1209

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Αὐγούστου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε[29088]19-7-54 πρότασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀποφασίζει:

1. Γεωργοὶ, γεωργοκτηνοτρόφοι ἢ κτηνοτρόφοι μετακινήθεντες ἐκ τῶν χωρίων των καὶ ἐγκατασταθέντες εἰς κτήματα τῆς ἐγκαταλελειμμένης Μουσουλμανικῆς περιουσίας Ἡπείρου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 2536]53 θεωροῦνται ἐγκάτοικοι καὶ ἀποκαθίστανται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐποικιστικῆς καὶ τῆς περὶ παραμεθορίων περιοχῶν Νομοθεσίας.

2. Οί εκ των ανωτέρω κεκτημένοι αγροτικήν ιδιοκτησίαν, νοουμένης ως τοιαύτης τῆς ἐξ ἀγρῶν καλλιεργουμένων ἢ καλλιεργησίμων καὶ κτηνοτροφικῶν ἐκτάσεων, εἰς τοὺς συνδικισμοὺς τῆς προελεύσεώς των, δικαιούνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐὰν παραιτηθῶσιν ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων των ἐπὶ τῆς ὡς ἄνω ιδιοκτησίας των ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ παρὰ τῆς γίνεσθαι ἐναντίον τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 261 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

Ἡ περὶ παρὰ τῆς ἀπόφασις τῆς Ε.Α. ἀποτελοῦσα τίτλον δεκτικὸν μεταγραφῆς, μεταγράφεται μερίμνη τῆς ἀρμοδίας Δ/σεως Γεωργίας κατὰ πάντα ἀτελῶς.

Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀποφάσεως ἡ κυριότης τοῦ ἀκινήτου περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον καὶ διατίθεται πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας.

Ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς Ε.Α. καθορίζεται ὑπὸ ταύτης καὶ ἡ κατὰ στρέμμα ἀξία τῶν περὶ ὧν πρόκειται ιδιοκτησιῶν ἥτις καὶ συμψηφίζεται πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ χορηγηθέντος αὐτοῖς κλήρου.

3. Εἰδικῶς διὰ τὴν περιοχὴν Ἡπείρου, ἐνθα ἡ ἀνωτέρω ἐγκαταλειμμένη Μουσουλμανικὴ περιουσία, ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 2536]53 ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἡπείρου μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν οἰκείων Νομαρχῶν, ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς ἀρμοδίας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς καὶ Ἀσφαλείας καὶ ἐκ τῶν οἰκείων Διευθυντῶν Γεωργίας.

4. Προκειμένης ἀγροτικῆς ἢ κτηνοτροφικῆς ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐποικιστικῆς ἐν γένει Νομοθεσίας εἰς παραμεθορίους κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ Α. Ν. 1366]38 περιοχάς, οἱ δικαιοῦχοι, εἴτε οὗτοι προέρχονται ἐκ τῆς περιφερείας ἐνθα ἡ ἀποκατάστασις εἴτε ἐξ ἄλλων περιφερειῶν δέον νὰ προσκομίζωσι βεβαιώσιν τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς (Τμήματα Ἀσφαλείας) ὅτι δὲν ὑπάρχει διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τούτων ἀντίρρησης ὑπαγορευομένη ἐκ λόγων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

Ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων μὴ μνημονεύουσαι τὴν ἀνωτέρω βεβαιώσιν εἶναι ἀπολύτως ἀκυροί.

Πᾶσα σχετικὴ προγενεστέρα διάταξις καταργεῖται.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται διὰ Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1209 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΠΡΑΞΙΣ 1210

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Αὐγούστου 1954

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὼν ὑπ' ὄψει τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε]29920]23-7-54 πρότασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἀποφασίζει:

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ὅπως δι' ἀποφάσεώς του θέσῃ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας ἅπαντα τὰ ἀδιάθετα οἰκόπεδα τὰ τελούντα ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν αὐτοῦ, ὡς διαδόχου τῆς Ε.Α.Π. καὶ κείμενα ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ Δήμου Νέας Ὁρεστιάδος Νομοῦ Ἐβρου, ἵνα ταῦτα διατεθῶσι πρὸς τοὺς ἀστέγους ἐν γένει κατοίκους τοῦ Δήμου τούτου, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς οἰκείας Νομοθεσίας τοῦ Ὑπουργείου τούτου.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται διὰ Νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 1210 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἀρθρον 29.

1. Οἱ πάσης φύσεως κλήροι τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, οἱ δικαιοῦχοι τούτων, τὰ οἰσδήποτε κατηγορίας τυχόν ἀδιάθετα ἀκίνητα αὐτοῦ, τὰ δικαιώματα κα' αἱ ὑποχρεώσεις τῶν κληρῶν καὶ ἐν γένει πᾶν θέμα ἀναφερόμενον εἰς ἀκίνητα τοῦ Θ. Γ. Τ., διέπονται ἐφεξῆς κατὰ πάντα ὑπὸ τῶν

διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ὡς τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, καταργουμένης τῆς εἰδικῆς Νομοθεσίας περὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

2. Διὰ τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὡς ἄνω νομοθεσίας περὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου παραχωρηθέντας κλήρους καὶ ἐν γένει ἀκίνητα, ἐκδίδονται, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 67 τοῦ Ν. Διατάγματος 2185)1952, ὁριστικοὶ τίτλοι κυριότητος κατὰ τὰς περὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ὡς κτηματολογικῶν πινάκων νοουμένων ἐνταῦθα τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τηρουμένου Μητρώου κληρῶν τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ οἰκεία προσωρινὰ παραχωρητήρια. Ἡ συνδρομὴ τῶν ὄρων τοῦ ἀνωτέρω ἀρθροῦ 67 τοῦ Ν. Δ)τος 2185)1952 πιστοποιεῖται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

3. Αἱ ἐκτάσεις «κοινῆς νομῆς» τῶν κτημάτων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 15 τοῦ Νόμου ΓΣΒ')1907, τὸ ἀρθρον 1 τοῦ Νόμου ΓΤΘ')1908 καὶ τὸ ἀρθρον 6 τοῦ Νόμου ΔΙΘ')1912, ἐὰν δὲν περιήλθον τυχόν εἰς τὴν κυριότητα τῶν οἰκείων Κοινότητων, διέπονται ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν, περὶ κοινοχρήστων συνεταιρικῶν ἐκτάσεων, ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος. Ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος διέπονται ἐπίσης καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐκτάσεων κτηθέντα βάσει τῶν ὡς ἄνω Νόμων δικαιώματα τῶν κληρῶν πρὸς βοσκὴν ζώων, ζῦλευσιν κλπ.

Ἡ εἰς ἐκδοθέντα προσωρινὰ ἢ ὁριστικά παραχωρητήρια τοῦ Θ. Γ. Τ. ἀναγραφομένη παραχώρησις στρεμμάτων κοινῆς βοσκῆς οὐδὲν προσέδωκε δικαίωμα κυριότητος εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ τὸ παραχωρητήριο κληρῶν, τῆς βοσκῆς ταύτης ἀποτελούσης κατὰ τὴν σαφὴ ἔννοιαν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων κοινόχρηστον χώρον προορισθέντα διὰ τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

4. Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμεῖς δι' οἰονδήποτε λόγον ὑποθέσεις τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ δι' ἃς ἔτι ἔχουν ἐκδοθῇ ἀμετάκλητοι κατὰ τὴν Νομοθεσίαν περὶ Θ. Γ. Τ. διοικητικαὶ πράξεις χρήσουσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀναθεωρήσεως, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ρυθμιζομένων τῶν σχετικῶν θεμάτων ὑπο τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δι' ἀναπομπῆς πρὸς αὐτὴν τῶν περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις θεμάτων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1 παραγράφου 1 γ τοῦ ἀρθροῦ 80 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προθεσμίας, λογιζομένης ἐν προκειμένῳ ὡς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ περιπτώσεων ἀναφερομένων εἰς κλήρους, δι' οὓς ἔχουν ἐκδοθῇ ὁριστικοὶ τίτλοι κυριότητος.

Ἀρθρον 30.

1. Τὰ ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει ὑφιστάμενα ἰδιόρρυθμα ἐμπράγματα δικαιώματα χωριστῆς κυριότητος ἐπὶ φυτείας ἢ δένδρων ἐμπίπτοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἀρθροῦ 104 τοῦ Συντάγματος, ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 60 καὶ ἐπ. τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 2783) 1941, εἰσαγωγικοῦ τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τηρουμένων καὶ τῶν κάτωθι διατάξεων.

2. Ἐάν, ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω σχέσεων, ὁ κατ' ἀρθρον 61 τοῦ ἀνωτέρω Ἀναγκ. Νόμου προτιμητέος ἐν τῇ ἐξαγορᾷ τῶν τοῦ ἐτέρου δικαωμάτων εἶναι γεωργὸς κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, ἀκτῆμων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἢ μὲ ἀνεπαρκῆ γαιοκτησίαν, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καθορίζει: ὡς τίμημα ἐξαγορᾶς τὰ 2)3 τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐτέρου, δυνάμενος, κατὰ τὴν κρίσιν του, νὰ ὀρίσῃ τὴν εἰς ἐτήσιας ἀτόκους δόσεις πληρωμὴν αὐτοῦ, αἰτινες πάντως δὲν δύνανται νὰ ὀρισθῶν περισσότεραι τῶν ἑξ. Ἐν περιπτώσει μὴ καθορισμοῦ δόσεων ἐφαρμόζονται περαιτέρω, ὡς ἔχουν, τὰ ἀρθρα 62 καὶ 63 τοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

3. Ἐν περιπτώσει καθορισμοῦ τοῦ τιμήματος εἰς δόσεις, αὗται κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐπιτερεπομένης τῆς καταθέσεως περισσοτέρων τῆς

μίας δόσεων. Ἡ πρώτη πάντως δόσις κατατίθεται μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπ' ἧς ἡ προσδιορίζουσα τὸ τίμημα δικαστικῇ ἀπόφασις καταστή, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 61, τελεσιδίκως.

4. Κατατεθείσης ἐμπροσθέντως καὶ τῆς τελευταίας δόσεως τοῦ τιμήματος, χωρεῖ περαιτέρω διὰ τὴν ἐπιδίκασιν τῆς πλήρους κυριότητος τοῦ ἑξαγορεύοντος ἐπὶ τε τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ φυτείας ἢ δένδρων ἢ δ' ἀδικατὰ τῶν ἐδαφίων β, γ. καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2783)1941.

5. Μὴ κατατεθείσων ἐμπροσθέντως τῶν ἡμίσεων δόσεων τοῦ τιμήματος χωρεῖ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂν Ἀναγκ. Νόμου.

Ἄρθρον 31.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 2258)1952 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«4. Ἡ διὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπαλλοτριώσιν ὀφειλομένη εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς ἀποζημιώσις, ὀρίζεται εἰς τὸ 1)3 τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξίας τοῦ ἀπαλλοτριουμένου δικαιώματος καὶ καθορίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς δι' ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐκδιδομένης κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπέκεινα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὑποκειμένης εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου Ἐφετών, δικάζοντος κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου Ἐφετών εἶναι ὁριστικὴ καὶ τελεσιδίκως, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἐκτακτικὸν ἐνδίκον μέσον.

Πρὸς ἐξακρίβωσιν, ὡς ἔγγιστα, τῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος, ἐφ' οὗ τὸ ἀπαλλοτριούμενον δικαίωμα, ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διορίζων ἅμα καὶ ἐπιδικαιτητὴν, ἐὰν τοῦτο κρίνεται σκόπιμον ἢ ἀναγκαῖον, προτιμῶν ὡς τοιοῦτον Κρατικὸν τοπογράφον μηχανικὸν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τυχόν ὑπηρετούντων ἢ τὸν οἰκείον κρατικὸν γεωπόνον ἢ τὸν ἀγρονόμον τῆς περιφερείας. Ἐπὶ τῇ βράσει τοῦ πριόματος τῆς πραγματογνωμοσύνης καὶ τῶν στοιχείων τῆς ὑπ' αὐτοῦ διενεργηθείσης τυχόν αὐτοφίας ὡς καὶ σχετικῶν στοιχείων παρεχομένων ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινοῦτος, ὁ Πρόεδρος σχηματίζει τὴν κρίσιν τοῦ περὶ τῆς, ὡς ἔγγιστα, ἐκτάσεως τοῦ κτήματος καὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως. Ἐν τῇ ἐκδιδομένῃ ἀποφάσει τοῦ δέον νὰ καθορίζωνται ἀπαραιτήτως οἱ δικαιούχοι: τῆς ὡς ἂν ἀποζημιώσεως καὶ οἱ ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν ταύτης».

Ἄρθρον 32.

1. Αἱ παράγραφοι 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. Δ. 3096)1954, ἀντικαθίστανται οὕτω:

«5. Ἡ ἀποζημιώσις, βαρύνουσα τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐξαγορά, καθορίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ καταβάλλεται εἰς τὸν φιλὸν κύριον εἰς 10 ἴσας ἐτησίαις δόσεις, ἐπὶ ἀπλῶ τόκῳ 6 %, καταβαλλομένης ἐκάστης δόσεως κατ' Ὀκτώβριον ἐκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται κατ' Ὀκτώβριον τοῦ ἐπομένου τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἐξαγορᾶς τελεσιδίκως δικαστικῆς ἀποφάσεως ἔτους. Οἱ ὑπόχρεοι πρὸς πληρωμὴν δύνανται νὰ καταβάλουν ἐπὶ ἀναλόγῳ ἐκπτώσει τοῦ τόκου περὶ πλείονος τῆς μίας δόσεως ἢ καὶ ἅπαντα τὴν ἀξίαν τῆς ὀφείλει τῶν. Ἐν περιπτώσει ὅμως καταστροφῆς τῆς ἐσοδείας μέχρι ποσοστοῦ τοῦλάχιστον 50 % δύναται ὁ ἀρμόδιος Διευθυντὴς Γεωργίας διὰ πράξεώς του, ἐκδιδομένης ἐπὶ αἰτήσεϊ τοῦ ὑποχρέου, νὰ χορηγήσῃ ἀνυστολὴν καταβολῆς τῆς δόσεως δι' ἑν ἔτος. Ἡ δι' ἣν ἡ ἀνυστολὴ δόσις καταβάλλεται ταυτοχρόνως μετὰ τῆς δόσεως τοῦ ἐπομένου ἔτους.

6. Τὸ ἀνωτέρω τίμημα λογίζεται ὡς δημόσιον ἔσοδον καὶ ἐν ὑπερμερίᾳ εἰσπράττεται, ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ φιλοῦ κυρίου ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ἀρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποκλειομένης πάντως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν δικαιούχον.

7. Μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως τῆς ἀποζημιώσεως καταβάλλεται εἰς τὸν φιλὸν κύριον ὁ ἰσχύων ἐμ-φυτευτικὸς κανὼν».

2. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 3096)1954 προθεσμία ἐνὸς ἔτους ὀρίζεται εἰς προθεσμίαν δύο ἐτῶν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 3096)1954 Ν. Διατάγματος.

3. Ἡ εἰς τὸν πέμπτον στίχον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν. Δ. 3096)1954 φράσις «εἰς 4 ἴσας ἐτησίας δόσεις μὲ ἀπλοῦν τόκον 6 %» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «εἰς 8 ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐξοφλουμένην ἐπὶ ἀπλῶ τόκῳ 6 %».

4. Ἡ εἰς τὸν ἑξέδομον στίχον τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ἰδίου Ν. Δ. 3096)1954 φράσις «καὶ ἐξοφλουμένην δι' ἑξ (6) ἴσων ἐτησίων δόσεων, ἐπὶ ἀπλῶ τόκῳ 6 %», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ ἐξοφλουμένην διὰ 10 ἴσων ἐτησίων δόσεων ἐπὶ ἀπλῶ τόκῳ 6 %».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν. Δ. 3096)1954 «περὶ διαλύσεως ὑφισταμένων εἰσέτι ἀγροληψιῶν κλπ.» προστίθεται 4η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπὶ τῶν κτημάτων, περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παρ. 2 καὶ 3 τὸν καταβλητέον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μίσθωμα εἶναι τὸ ἀνέκαθεν πρὸς αὐτὸν καταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ».

Ἐκ τῶν ἐδαφίων α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 2258)1952 ἀπαλείφεται ἡ ἐν τέλει φράσις «τοῦ μισθώματος ὀρ-σθησομένου διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Γεωργίας».

6. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ κωδικοποίησις εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3096)1954 μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 33.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α. Ν. 1546)1950 ὡς ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ Νόμου 1568)1950, ἀντικαθίστανται οὕτω:

«1. Γαῖαι Ἑλλήνων ἐγκατεστημένων ἐν Δωδεκανήσῳ ἢ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι περιελθούσαι εἰς τὸ Ἰταλικὸν Δημόσιον ἐξ οἰσθήποτε αἰτίας παρὰ τὴν θέλησιν τῶν ἰδιοκτητῶν, μὴ διατεθεῖσαι δὲ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν ὑπὲρ ἀκτημόνων δι' ἀναγκαστικῆς ἐκμισθώσεως ἢ ὅπωςδήποτε ἄλλως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἰσπράχθη ὑπὸ τῶν Δικαιούχων ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Διοικήσεως καθορισθὲν τίμημα καὶ δὲν ὑπάρχουν ἐπ' αὐτῶν χρησιμοποίησιμα κτίσματα, ἀνεγερθέντα ἢ ἐπισκευασθέντα ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς Διοικήσεως ἢ τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀποδίδονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν.

Ἐὰν τ' ἀνωτέρω κτίσματα δὲν εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὸ Δημόσιον, ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόδοσις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐφ' ὧν τὰ τοιαῦτα κτίσματα κτημάτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὀφείλεται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὸ Δημόσιον ἡ ἀξία τῶν κτισμάτων ἢ ἐπισκευῶν καθοριζομένη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ καταβαλλομένη εἰς 3 ἐτησίας ἀτόκους δόσεις. Ἐὰν τὰ κτίσματα εἶναι ἀπαραίτητα εἰς τὸ Δημόσιον διαχωρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων τὸ κτίσμα μετὰ τῆς περιοχῆς του, τῆς λοιπῆς ἐκτάσεως ἀποδιδομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας».

«4. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποδοθησομένη εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην ἑκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ὑπὸ τῶν δικτύων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προβλεπομένας ἀναπαλλοτριώ-τους ἐκτάσεις συνυπολογιζομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς λοιπῆς καλλιεργουμένης ἢ καλλιεργησίμου ἀγροτικῆς Ἰδιοκτησίας ἐκάστου ἰδιοκτήτου».

Ἄρθρον 34.

Πρὸς ἐξαεγάλισιν ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου πηγαζουσῶν ἐκ τῆς χορηγήσεως, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐφεξῆς, δυνάμει τοῦ Νόμου 2063)1952 στεγαστικῶν δανείων, καὶ πάσης φύσεως ἄλλων ὁμοίων δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας πρὸς κληρούχους ἀποκατασταθέντας κατὰ τὴν ἐποικιστικὴν Νομοθεσίαν, τὸ Δημόσιον κέντηται αὐτοδικαίως ἐκ τοῦ Νόμου καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἐγγράφης εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ κατὰ παρέκκλι-σιν τῶν περὶ μεταγραφῆς διατάξεων δικαίωμα πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἐφ' ὧν τὰ ἀνεγειρόμενα κτίσματα οἰκοπέδων τῶν κληρούχων.

Τ' άνωτέρω έχουν εφαρμογήν και επί χορηγηθέντων ήδη δανείων, εφ' όσον όμως δεν υφίσταται ήδη νομίμως έγγραφωμένη υποθήκη υπέρ τρίτων.

Άρθρον 35.

Δασικά εκτάσεις εξαγορασθείσαι υπό του Δημοσίου βάσει του Νόμου 4245)1929 ως ούτος μεταγενεστέρως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη, επί σκοπώ αποκαταστάσεως άκτημόνων καλλιεργητών γηγενών ή προσφύγων και μη δύναμεναι ν' αποτελέσουν αντικείμενον γεωργικής εκμεταλλεύσεως, παραχωρούνται προς δασικήν εκμετάλλευσιν εις τους υπέρ ών εξαγοράσθησαν, συμπηγνυόμενους εις Δασικόν Συνεταιρισμόν.

Η άνωτέρω παράγραφος εφαρμόζεται εφ' όσον αι περί ών αύτη εκτάσεις παραμένουν εις την κυριότητα του Δημοσίου.

Άρθρον 36.

1. Εις τώ άρθρον 51 παρ. 1 του Κώδικος Α. Ν. 2556 «περί αποστραγγιζομένων γαιών» προστίθεται παράγραφος 2 έχουσα ως κατωτέρω, της ήδη παραγράφου 2 λαμβανούσης τόν αριθμόν 3.

«2. Δύνатаι, δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας και κατά παρέκκλισιν των διατάξεων του Κώδικος Α. Ν. 2556) 1941 «περί αποστραγγιζομένων γαιών», όπως χορηγηθή κλήρος συντηρήσεως εκ γαιών των έν Μακεδονία διαθεσίμων Γεωπονικών κλήρων, προελεπομένων υπό του άρθρου 50 του ως άνω Κώδικος, εις τους κληρονόμους των κατά την διάρκειαν της μισθωτικής Συμβάσεως τοιούτων κλήρων αποδιδόντων ή αποδιδασάντων μισθωτών, πρό της κατά τώ άρθρον 51 του αυτού Κώδικος όριστικής παραχωρήσεως.

Η έκτασις του ούτω παραχωρουμένου κλήρου δέν δύναται νά υπερβή την έκτασιν του παραχωρηθέντος γεωργικού κλήρου εις τους άκτήμονας καλλιεργητάς της περιφερείας, έν ή κείται ο προς διάθεσιν κλήρος.

Ός κληρονόμοι δικαιούμενοι αποκαταστάσεως κατά τ' άνωτέρω, θεωρούνται οι κατά τόν άστικόν Κώδικα εξ άδιαθέτου τοιούτοι μέχρι και του δευτέρου βαθμού, κατά τά υπό τούτου προβλεπόμενα μερίδια.

Οι κληρονόμοι του μισθωτού, προκειμένου περί ένηλίκων δέον νά είναι γεωργοί άκτήμονες και άποροι, προκειμένου όμως περί άνηλίκων και χηρών, άρκεί ούτοι νά έπροστατεύοντο υπό του μισθωτού και νά τυγχάνουν άκτήμονες και άποροι.

Ός προς τας υποχρεώσεις των ούτω αποκαθισταμένων εφαρμόζονται αι διατάξεις του Κώδικος Α. Ν. 2556)1941, ως ετροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Άρθρον 37.

Συμβάσεις ανταλλαγής επί καλλιεργουμένων ή καλλιεργησίμων γαιών γινόμεναι, κατά βεβαίωσιν της άρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας μνημονευμένην και έπισυναπτομένην εις τώ οικείον συμβόλαιον, επί αποκλειστικώ σκοπώ συγκεντρώσεως των κατεσπαρμένων ιδιοκτησιών των συμβαλλομένων, απαλλάσσονται παντός έν γένει τέλους ή φόρου υπέρ του Δημοσίου ή οίονδήποτε τρίτων, καταβαλλομένων μόνον του ενός τρίτου των νομίμων δικαιωμάτων των Συμβολαιογράφων και των Μεταγραφοφυλάκων.

Άρθρον 38.

1. Επί των κατ' εφαρμογήν των άρθρων 6 και 7 του Ν. Δ. 2536)53 περιελθόντων κατά κυριότητα εις τώ Δημόσιον Μουσουλμανικών κτημάτων Ηπειρου, δικαιούνται αποκαταστάσεως αι κάτωθι κατά σειράν, κατηγορίαί άκτημόνων καλλιεργητών και μικρών κτηνοτρόφων, κατά την έννοιαν της Αγροτικής Νομοθεσίας, εφαρμοζομένων ως προς την έν έκάστη κατηγορία σειράν προτιμήσεως των διατάξεων του άρθρου 24 του Αγροτικού Κώδικος, του άρθρου 11 του Κώδικος περί αποκαταστάσεως κτηνοτρόφων και του Νόμου 971)1949 έν συνδυασμώ προς τας διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. Δ)τος 2185)1952:

α) Οι έν τώ Συνοικισμώ μονίμως κατοικοῦντες.

β) Οι περίοικοι και οι περί ών ή ύπ' αριθ. 1209)1954 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου έποικοι οι προσερχόμενοι εκ Συνοικισμών της περιφερείας του Νομού, ένθα τώ υπό

παραχώρησιν κτήμα, έν ίση μοίρα.

γ) Οι έποικοι οι προσερχόμενοι εξ άλλων Νομών της Ηπειρου.

2. Έν έκάστω Συνοικισμώ και έν επαρκεία γαιών, δύναται νά τύχουν επάγγελματικού κλήρου και μικροεπαγγελματίας κάτοικοι ή έποικοι κατά την προηγούμενην παράγραφον έν τώ Συνοικισμώ ή περίοικοι ανεξαρτήτως άν ούτοι ατχολούνται ή μη μέ την γεωργίαν.

3. Μετά την αποκατάστασιν των κατά τας προηγούμενας παραγράφους δικαιουμένων αποκαθίστανται επί των πλεοναζουσών εκτάσεων και άκτήμονες καλλιεργητάι ή μικροκτηνοτρόφοι προσερχόμενοι εκ Συνοικισμών άπώτερον του υπό διάθεσιν κτήματος κειμένων και καθοριζομένων κατά τας διατάξεις της παρ. 3 της ύπ' 1209)1954 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου. Ός προς τους εκ τούτων τυχόν κτημένους άγροτικήν ιδιοκτησίαν εις τους Συνοικισμούς της προσελεύσεως των εφαρμόζονται αι διατάξεις της παραγράφου 2 της αύτης ως άνω πράξεως.

4. Επί των αυτών ως άνω κτημάτων, έν επαρκεία γαιών μετά την χορήγησιν κλήρου εις τους κατά τας προηγούμενας παραγράφους δικαιουμένους, δύναται νά τύχων γεωργικού κλήρου, όπλίται, ύπαξιωματικοί και αξιωματικοί της Χωροφυλακής και του Στρατού, ως επίσης θύματα και άνάπηροι πολέμου περί ών ή ύπ' αριθ. 1218)1952 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου και υπό τους έν αύτη όρους, προτιμωμένων των εκ τούτων καταγομένων εκ της περιφερείας του Νομού, ένθα τά υπό παραχώρησιν κτήματα, εφ' όσον τυγχάνουν κάτοικοι του Συνοικισμού.

5. Εκτάσεις, περί ών τώ παρόν άρθρον, διατεθείσαι και διατιθέμεναι κατ' εφαρμογήν της ύπ' αριθ. 192)1954 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου εις όμογενείς πρόσφυγας εκ Βορείου Ηπειρου, δέν δύναται νά αποτελέσουν αντικείμενον όριστικής διαθέσεως, βάσει του παρόντος άρθρου και εξακολουθούν αύται διεπόμεναι υπό των διατάξεων της πράξεως ταύτης.

6. Αγροτικά κτήματα φυγάδων Μουσουλμάνων άγορασθέντα διά προσυμφώνων συμβολαίων, ών άποδεικνύεται ή καταβολή του αντίτιμου δι' αυτών τούτων των συμβολαίων αποδίδονται εις τους άγοραστάς των. Διά τά κτήματα ών τώ αντίτιμον δέν κατεβλήθη υπό των άγοραστών όλόκληρον, καταβάλλεται συμπληρωματικόν τίμημα εις τώ Δημόσιον.

7. Αι μέχρι της ισχύος του παρόντος έκδοθείσαι αποφάσεις των Έπιτροπών Απαλλοτριώσεων και αντικείμεναι εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου προσαρμόζονται προς ταύτας, υπό των αυτών Έπιτροπών Απαλλοτριώσεων αύτεπαγγέλτως επανερχομένων έντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος, εφαρμοζομένων άλλως των περί αναθεωρήσεως των αποφάσεων των Έπιτροπών Απαλλοτριώσεων διατάξεων του άρθρου 80 του Αγροτικού Κώδικος.

8. Ο Υπουργός της Γεωργίας, δι' αποφάσεώς του έκδομένης μετά γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού, δύναται νά παραχωρήση εις έκάστην Ένωσιν Γεωργικών Συνεταιρισμών Θεσπρωτίας έκτασιν 30 στρεμμάτων εκ των έν Θεσπρωτίας κτημάτων της εγκαταλειμμένης Μουσουλμανικής περιουσίας, επί σκοπώ αναπτύξεως υπό των Ένώσεων τούτων πειραματικών καλλιεργειών, φυτωρίων και προτύπων γεωργικών εκμεταλλεύσεων υπό την τεχνικήν έποπτείαν της άρμοδίας Διευθύνσεως Γεωργίας.

Διά την άνωτέρω παραχώρησιν όφείλεται τώ υπό των διατάξεων της παρ. 7 του άρθρου 15 του παρόντος προβλεπόμενον διά τας Γεωργικάς Συνεταιριστικές Οργανώσεις τίμημα, έξοφλούμενον κατά τά έν ταις αύταις διατάξεσι όριζόμενα.

Η άνωτέρω παραχώρησις δύναται ν' ανακληθώ δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας, άν έντός τριετίας από της παραχωρήσεως, δέν πραγματοποιηθώ ο άνωτέρω σκοπός. Έν περιπτώσει ανακλήσεως τώ καταβληθέν τίμημα δέν επιστρέφεται θεωρούμενον ως μίσθωμα διά την νομήν της έκτάσεως.

9. Δι' αποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων παραχωρεῖται ἐκ τῆς ἰδίας ὡς ἄνω περιουσίας, δωρεάν, εἰς κλῆρος εἰς τὸ Γυμνασιακὸν οἰκοτροφεῖον Παραμυθίας ὡς ἐπίσης καὶ εἰς κλῆρος εἰς τὸν ἐν Φιλιάτες ἐδρεύοντα Σύλλογον Προνοίας τοῦ Νοσοκομείου Φιλιατῶν.

Ἄρθρον 39.

Ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 2535)1953 ὀφειλομένης ἀξίας τοῦ εἰς ἀποστραγγισθείσας γαίας χορηγηθέντος κλήρου εἰς μετακινήδοντας εἰς τὰς γαίας ταύτας ἐξ ἀραιωτέων συνοικισμῶν κληρούχους, οἵτινες παρητήθησαν ὀριστικῶς τῆς εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἐξ ὧν μετεκινήθησαν ἰδιοκτησίας ἢ κλήρου των, ἐκπίπτειται ποσοστὸν 10 % ὡς ἀξία τῆς ἰδιοκτησίας ἢ διὰ τὰ καταβληθέντα ποσὰ ἔναντι τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου, ἐξ ὧν παρητήθησαν.

Ἄρθρον 40.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. 2535)53 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀκτῆμονες καλλιεργηταὶ ἀποκατασταθέντες εἰς ἀποξηρανθείσας γαίας βάσει τῶν ἁρθρῶν 42 καὶ ἐπέκεινα τοῦ Κ.Α.Ν. 2556)41 δύνανται ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ ἀνακλέσουν τὴν παραίτησίν των ἀπὸ τοῦ κλήρου ἢ τῆς ἰδιοκτησίας των, τῆς ἐν τῷ Συνοικισμῷ ἐκ τοῦ ὁποίου μετεκινήθησαν, διὰ δηλώσεώς των ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι ὁ κλῆρος ἢ ἰδιοκτησία των δὲν ἔχει διατεθῇ ὑπὲρ ἐτέρων καλλιεργητῶν ἢ καὶ ἂν διατεθῇ δὲν ἐγένετο εἰσέτι διοικητικὴ ἐγκατάστασις αὐτῶν ἀλλὰ παραμένουν ἐν τῇ κατὰ τὴν αὐτῶν οἱ παραιτηθέντες ἄρχικοι κληροῦχοι ἢ ἰδιοκτῆται.

2. Οἱ οὕτως ἀνακαλοῦντες τὰς παραίτησεις των ἐκ τῶν ἀρχικῶν κλήρων ἢ ἰδιοκτησίας θεωροῦνται αὐτοδικαιῶς παραιτηθέντες ἐκ τῶν εἰς τὰς ἀποξηρανθείσας γαίας κλήρων των, οἵτινες καὶ ὡς ἀδιάθετοι διατίθενται κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου ὑπὲρ ἐτέρων καλλιεργητῶν προερχομένων ἐκ τῶν αὐτῶν ἀραιωτέων Συνοικισμῶν ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται καὶ οἱ εἰς οὗς εἶχον παραχωρηθῇ οἱ κλῆροι οὗτοι καὶ ἐπιθυμοῦντων τὴν μετακίνησιν των εἰς τὰς ἀποξηρανθείσας γαίας καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 45 καὶ λοιπῶν διατάξεων τοῦ Κ.Α.Ν. 2556)41 ὅρους.

Ἄρθρον 41.

Παρέχεται νέα προθεσμία δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. 2535)1953 «περὶ καθορισμοῦ τιμῆματος ἀποστραγγισθειῶν γαιῶν κ.τ.λ.»

Ἄρθρον 42.

1. Κλῆροι ἢ τμήματα αὐτῶν, παραχωρηθέντες ἀλληλοδιαδόχως δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς διαφόρους κληρούχους, οἵτινες δι' ἑαυτὸν ἕκαστος ἀπέκτησαν τὴν κυριότητα τούτων διὰ μεταγραφῆς τοῦ ὑπὲρ ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐκδοθέντος παραχωρητηρίου, περιέρχονται ὀριστικῶς εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἀνωτέρω κληρούχων, ὅστις ἐγκατεστάθῃ πρῶτος εἰς τὸν κλῆρον καὶ ἐκαλλιέργησεν αὐτὸν ἕκτοτε αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα κληρονόμων αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν θανάτου, μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ μὴ ἐγκατασταθέντος κληροῦχου, μολονότι οὗτος ἔλαβε παραχωρητήριον καὶ ἐξηγόρασε τὸν κλῆρον, τὸ δικαίωμα κυριότητος αὐτοῦ κηρύσσεται διὰ τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθὲν ὑπὲρ τοῦ ἐγκατασταθέντος ὑπὸ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω προϋποθέσεις, τῆς ἀξίας τοῦ οὕτως ἀπαλλοτριωθέντος κλήρου καθοριζομένης ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων τακτικῶν Δικαστηρίων ἐν ὅψει τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν αὐτοῦ καταβληθέντος τιμήματος. Ἐὰν ὅμως ὁ μὴ ἐγκατασταθείς κληροῦχος ἔλαβε τὸν κλῆρον αὐτοῦ ἐκ παραχωρήσεως καὶ δωρεάν, αὕτη ἀνακαλεῖται διὰ τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως, τοῦ κληροῦχου διατηροῦντος πάντως τὸ δικαίωμα ν' ἀποκατασταθῇ εἰς ἕτερον κλῆρον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου κτήματος.

3. Ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων διατάσσονται διαγραφὴν κληροῦχου λαβόντος ὀριστικὸν παραχωρητήριον

καὶ μεταγράφαντος τοῦτο, ἐγκατεστημένου δὲ καὶ καλλιεργήσαντος τὸν κλῆρον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ, ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχύον αὐτῶν.

Ἄρθρον 43.

Καταλογισμοὶ γενόμενοι ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμού καὶ εἰς βάρος ἀγροτῶν δι' ἐκρίψιν ἀγριοελαιοφύτων ἐκ Συνεταιρικῶν Κοινοχρήστων ἐκτάσεων ἐπὶ σκοπῷ ἐξήμερωσεως τούτων, διαγράφονται.

Ἄρθρον 44.

Ἐν τέλει τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν.Δ. 2781)1954 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐπίσης δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐκπτώσιν οἱ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθροῦ 126 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀποκατασταθέντες ἢ ἀποκαταστάμενοι Ἑθνικοὶ ἀγωνισταὶ (Μακεδονομάχοι — Ἡπειρωτομάχοι). Οἱ ἐκ τούτων τυχόν κηρυχθέντες ἐκπῶτοι τοῦ κλήρου βάσει τοῦ ἁρθροῦ 8 τοῦ Ν. Δ) τοῦ 2536)1953 θεωροῦνται ὡς μηδέποτε διαγραφέντες, ἀκυρομένων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων».

Ἄρθρον 45.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 29ης Ἰανουαρίου 1955 συναφθεῖσα μεταξὺ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σύμβασις «περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐργασιῶν σχετικῶν μὲ τὸν ἐπανεποικισμόν των παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν». Ἐχούσα οὕτω:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐργασιῶν σχετικῶν μὲ τὸν ἐπανεποικισμόν των παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 10 Αὐγούστου 1954 ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανεποικισμού Παραμεθορίων Περιοχῶν τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Ν. Δ. 2536)53 συμφωνοῦνται τὰ κάτωθι μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κ. Π. Λεβαντή καὶ ἄφ' ἑτέρου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Χρ. Μητρελία.

Ἄρθρον 1ον.

Αἱ διατάξεις τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1950 Συμβάσεως μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς «περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν τελευταίαν τῆς ἐκτελέσεως ἐργασιῶν σχετικῶν μὲ τὸ ἔργον τῆς γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν συμμοριοπληκτικῶν», τῆς κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ Ἀν. Νόμου 1832)1951 (ἄρθρον 22) ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐργασιῶν καὶ παροχῶν ἐκτελουμένων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος 2536)53 «περὶ ἐπανεποικισμού των παραμεθορίων περιοχῶν καὶ ἐνισχύσεως τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν» καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο Νόμου 2781)1954, τροποποιούμεναι καὶ συμπληρούμεναι ὡς πρὸς τὸ ἥδη ἀναλαμβανόμενον ἔργον κατὰ τὰ κατωτέρω.

Ἄρθρον 2ον.

1. Πρὸς κάλυψιν τῶν διὰ τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας ἀπαιτούμενων πάσης φύσεως δαπανῶν καὶ χρηματοδοτήσεων τὸν Ὑπουργεῖον Γεωργίας θὰ χρηρῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰς ἀρμοδίως ἐγκρινομένας σχετικὰς πιστώσεις, ἐκδιδομένων ἐπ' ὀνοματί τῆς σχετικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς, κεχωρισμένως διὰ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Ἡπείρου.

Αἱ πιστώσεις αὗται διατίθενται ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς βάσει ἀποφάσεων τοῦ ἀρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, κοινοποιουμένων, εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς, διὰ τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν αὐτῶν κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὴν σύμβασιν τῆς 1.7.1950.

2. Ἐξαιροῦνται αἱ πιστώσεις αἱ προοριζόμεναι ἐκάστοτε:

α) Δι' ὁδοποιεῖα ἐξοδα καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τοῦ ἀσχολουμένου μὲ τὴν συναρῇ ἔπηρεσιν προσωπικοῦ τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ λοιπὰ ἐξοδα λειτουργίας τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν (γραφικὴ ὕλη κλπ.) καὶ

β) Δι' έργα τῶν ὁποίων ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται, εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Παραγωγικῶν Ἔργων Μακεδονίας (Υ.Π.Ε.Μ.), τὴν Ὑπηρεσίαν Μηχανικῆς Καλλιέργειας, τὴν Τοπογραφικὴν Ὑπηρεσίαν Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ καὶ ἄλλην ὑπηρεσίαν, ἣ τις ἤθελεν ὁρίσῃ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Αἱ πιστώσεις αὗται παρακρατοῦνται ἢ ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κατανέμονται μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω Γενικῶν Διοικήσεων ἢ δὲ δι' ἄλλους καὶ διαχειρίσεις αὐτῶν ὡς καὶ ἡ τακτοποίησις τῶν σχετικῶν δαπανῶν διεξάγεται κατὰ τὴν διέπουσαν ἐκάστην τῶν ὡς εἴρηται Ὑπηρεσιῶν Νομοθεσίαν ἀνευ τινὸς παρεμβολῆς ἢ προμηθείας τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας.

Ἄρθρον 3ον.

1. Προκειμένου περὶ ἄλλων ἔργων τεχνικῶν, οἶον, οἰκισμοῦ, ὁδοποιίας, ἐγγειοθελιωτικῶν ἔργων ἐν γένει, ὑδρεύσεως, ηλεκτροφωτισμοῦ, κλπ. ἡ ἐκτέλεσις τούτων ἀνατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. 2536)1953 Ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ἀρμοδίαν κατὰ περίπτωσιν Δημόσιαν Ὑπηρεσίαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 2781)1954, ἡ δὲ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει μόνον τὴν ταμιακὴν ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν ὡς κατωτέρω:

2. Ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοιούτων τεχνικῶν ἔργων, τῆς διαχειρίσεως τῆς σχετικῆς δαπάνης καὶ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν τακτοποίησιν αὐτῆς δικαιολ. γητικὰ καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

3. Ἡ ἀφ' ὧσα τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτου τεχνικοῦ ἔργου ἀποφασίς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κοινοποιεῖται πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας καὶ τὸ ἀρμόδιον κατὰ τὸν Ὑποκατάστημα αὐτῆς, ὅπερ θέλει: ἐξουσιοδοτηθῇ προσηκόντως διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου βάσει ἐντολῶν πρὸς τὸ Ὑποκατάστημα τοῦτο ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐκτελέσεως τὸ ἔργον Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ ἐντεταλμένου Δημοσίου Ὑπαλλήλου, ὅστις καθίσταται ὑπόλογος ἔναντι τῆς Ἀγροτικῆς Τράπεζας καὶ τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης.

4. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ χρηματοδοτηθέντος ἔργου τὰ δικαιολογητικὰ τῆς σχετικῆς δαπάνης ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐκτελέσεως τὸ ἔργον Ὑπηρεσίας εἰς τὸ χρηματοδοτήσαν αὐτὸ Ὑποκατάστημα ὅπερ διαβιβάζει αὐτὰ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Α.Τ.Ε. πρὸς τελικὸν ἔλεγχον αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1950 συμβάσεως καὶ παραγράφ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Α. Ν. 1832)1951 ὁριζόμενα.

Ἡ τύποις πληρότης τῶν δικαιολογητικῶν κρίνεται βάσει τῆς ἐν παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, δι' ἧς καθορίσθωσιν ταῦτα, τῆς Α.Τ.Ε. ὑποχρεωμένης ἐν προκειμένῳ μόνον διὰ τὴν κατὰ τ' ἄνω πληρότητα τῶν δικαιολογητικῶν.

5. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐξυπηρετουμένων ὑπὸ τῆς Α.Τ.Ε. ἔργων ἢ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως τῆς 1ης Ἰουλίου 1950 προβλεπομένη προμήθεια ὁρίζεται εἰς 0,25 ο.ο.

Ἄρθρον 4ον.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ἀναγκαστ. Νόμου 1832 τοῦ 1951 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας» ἰσχύουσιν καὶ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως προκαταβολῶν χορηγηθεισῶν ἢ χορηγούμενων εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ' οὗσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 5ον.

Αἱ δαπάναι διὰ μισθοῦ καὶ λοιπὰ ἐξόδα τῆς Α.Τ.Ε. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρ' οὗσης συμβάσεως, καθορίζονται κατὰ τὰ ἐν τῇ ἀπὸ 1.7.1950 συμβάσει προβλεπόμενα, ὡς καὶ ἡ προμήθεια αὐτῆς, βαρύνουν τὰς πιστώσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 1 τῆς παρ' οὗσης.

Ἄρθρον 6ον.

Ἡ παρούσα, ἥς ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς, κυρωθῆσεται διὰ Νόμου.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη εἰς τριπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1955

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Γεν. Δ) τῆς Βορ. Ἑλλάδος
Γ. ΚΟΣΜΑΣ

Διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

X. ΜΗΤΡΕΛΙΑΣ

Ἄρθρον 46.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς περιπτώσεως α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1832)51 προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Ἰδιωτικὰ ἔγγραφα μεταβιβάσεως κλήρων ἢ κληροτεμαχίων μὴ φέροντα τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἀγραμμάτου ἐκδότη αὐτῶν, ἀλλ' ὑπογραφέντα ὑπὸ ἐτέρου προσώπου κατ' ἐντολήν του, ἢ φέροντα ἀντὶ ὑπογραφῆς ἑτέρα σημεῖα (π. χ. σταυρόν, δακτυλικά ἀποτυπώματα κλπ.) τεθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐνώπιον μαρτύρων ἀποτελοῦν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχὴν ἐγγράφου ἀποδείξεως, ἐὰν ἡ ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐμφαινόμενη δικαιοπραξία ἐπιβεβαιωθῇ καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς ἐπὶ 15ετίας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἐγκαταστάσεως καὶ ἀσκήσεως δικαίων νομῆς διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀκινήτου παρὰ τοῦ πρὸς δν ἡ μεταβίβασις».

Ἄρθρον 47.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1832)1951 προστίθεται ἡ κάτωθι διάταξις:

«Ἐὰν προσωρινοὶ κληροῦχοι ἐπώλησαν κληροτεμάχια πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς, κατὰ ταύτην δὲ ἔτυχον ἄλλων παραπλησίων κλήρων καὶ οὕτω τὰ πωληθέντα παρ' αὐτῶν τεμάχια γῆς περιέπεσαν εἰς γειτονικοὺς κλήρους, ἢ Ἐπιτροπῇ Ἀπαλλοτριώσεως, τῇ αἰτήσῃ τῶν ἀγοραστῶν, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἀναθεώρησιν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐντοπιζομένη ἐπὶ δύο γειτονικῶν κλήρων ἐπὶ σκοπῷ ὅπως δι' ἀμοιβαίας ἀνταλλαγῆς κληροτεμαχίων ἐπιστραφῇ εἰς τὸν πωλήσαντα προσωρινὸν κάτοχον τὸ παρ' αὐτοῦ πωληθέν κληροτεμάχιον ἵνα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1832)51 νομιμοποιηθῇ ὑπὲρ τῶν ἀγοραστῶν ἢ ἐπ' αὐτοῦ γενομένη ἀνώμαλος δικαιοπραξία».

Ἄρθρον 48.

Γαῖα: ἐπὶ περιμετρικῶν ζωνῶν ἀγροτικῶν Στοιχεισμῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν κτίσματα σημερινῆς ἀξίας, παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς τοὺς ἀνεγείραντας ταῦτα ἐπὶ τιμῇματι ἱσχυμένῳ πρὸς τὴν τρέχουσαν τῶν γαιῶν ἀξίαν, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 4,5,6, καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 1832)1951.

Ὡς ἑκτατὶς παραχωρητέα νοεῖται ἡ ὑπὸ τῶν κτισμάτων καταλαμβανομένη μετὰ τῆς ἀπαραιτήτου περὶ αὐτὰ περιοχῆς.

Ἄρθρον 49.

1. Προσυμβάσεις περὶ μεταβιβάσεως κλήρων, κληροτεμαχίων ἢ οἰκοπέδων, προσελθόντων ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας, καταρτίζονται μέχρι τῆς 28ης Ἀπριλίου 1941 διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ φέροντος βεβαίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1α τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1832)1951, χρονολογίαν θεωροῦνται ὡς συνιστῶσαι ὁριστικὴν μεταβίβασιν τῶν ἀκινήτων τούτων πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ προσηκόντος ἀγοραστῆς ἢ διαδόχους τῶν καὶ ὡς τοιαῦτα κυροῦνται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 1832)1951, ὡς τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ἀκόλουθοι ὁροι: α) «Ὅτι εἰσπράχθη ὑπὸ τοῦ πω-

λητού εις υγιές νόμισμα (μὴ πληθωρικόν) τὸ συμπεφωνημένον τίμημα ὁλόκληρον ἢ μέρος αὐτοῦ μείζον, πάντως, τοῦ ἡμίσεος. β) "Οτι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ ἢ νομῆ τοῦ ἀκινήτου εἰς τὸν ἀγοραστήν, ὅστις καὶ ἐνασκέει ταύτην ἐπὶ δεκαπενταετίαν τοῦλάχιστον, καὶ γ) "Οτι ὁ ἀγοραστὴς ἐπέφερεν οἰασθήποτε βελτιώσεις ἢ ἀνήγειρεν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου (κληρίου, κληροτεμαχίου ἢ οἰκοπέδου) κτίσματα ἢ ἐγκαταστήσεις οἰασθήποτε μορφῆς καὶ εἶδους δι' ἀξιολόγου δαπάνης, θεωρουμένης, ἐν προκειμένῳ ὡς τριαύτης τῆς υπερβαίνουσας, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πραγματοποιήσεώς της, τὸ ἡμισυ τοῦλάχιστον τοῦ συμφωνηθέντος τιμήματος.

2. Ἐπὶ μερικῆς, κατὰ τὰ ἄνω, καταβολῆς τοῦ τιμήματος καὶ μερικῆς παραδόσεως τῆς νομῆς, ἡ κύρωσις χωρεῖ κατὰ τίμημα τοῦ ἀκινήτου ἀνάλογον πρὸς τὸ εἰσπραχθέν μέρος τοῦ τιμήματος ἐν σχέσει πρὸς τὸ προσυμφωνηθέν ὅλικόν τοιοῦτον, εἰς δὲ τίμημα περιλαμβάνεται πάντως τὸ τελὸν εἰς τήν, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα, νομὴν τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἐφ' οὗ εὐρίσκονται αἱ ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ γενόμεναι βελτιώσεις ἢ κτίσματα ἢ ἐγκαταστήσεις. Διὰ τῆς κυρωτικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καθορίζονται ἐπακριβῶς τὰ ὅρια τοῦ περὶ οὗ ἡ κύρωσις τιμήματος τοῦ ἀκινήτου. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ἀπὸ 27.6.1945 Β. Δ)τος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 478)1943 «περὶ ἀγροτικοῦ κτηματολογίου», εἰδικὸν διάγραμμα μεταβολῆς ἀπεικονίζον τὸ παλαιὸν καθέστὸς τοῦ ἀκινήτου καὶ τὸ ἐκ τῆς μεταβολῆς νέον τοιοῦτον καὶ τὸ ὁποῖον, ἐπισυναπτόμενον ἐν τῇ ἀποφάσει, συμμεταγράφεται μετὰ ταύτης.

"Ἀρθρον 50.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 1832)1951 εἶναι ὅτι εἰς τὸ ὑπὸ τούτου καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ προβλεπόμενον εἰδικὸν τέλος ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ὑπόκεινται αἱ μεταβιβάσεις παραχωρηθεισῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ἐποικιστικῆς Νομοθεσίας, ἐκτάσεων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τῆς τέως Ε. Α. Π. ἢ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καὶ δι' ἀστοαγροτικὴν ἀποκατάστασιν.

"Ἀρθρον 51.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Νόμου 4108)1929 εἶναι ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ τῶν διατάξεων τούτων προβλεπομένην παραχώρησιν εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας βοσκοτόπων διαλελυμένων Μινῶν ἢ Ἐθνικῶν τοιούτων, περιλαμβάνονται οἱ ἐντὸς τῶν βοσκοτόπων τούτων καίμενοι ἄγροί, οἵτινες, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἰδιωτικῆς κτήσεως, θεωροῦνται ὅτι περιήλθον εἰς τὴν νομὴν καὶ κυριότητα τῶν Κοινοτήτων.

"Ἀρθρον 52.

Ἐν τέλει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος παρατίθενται τὰ ἀναπῆρι :

«Προκειμένου περὶ ἀναπήρων ἢ θυμάτων πολέμου δικαιουμένων κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν ἀποκαταστάσεως, εἰς τὸν οὕτω καθοριζόμενον μειωμένον κλῆρον παρέχεται προσαύξησις μέχρι 50 το, ἐφ' ὅσον αἱ γενικαὶ καὶ τοπικαὶ συνθήκαι ἐπιτρέπουσι τούτου».

"Ἀρθρον 53.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται οὕτω :

«3. Εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς ἐνθα δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐφημέριος, ὡς καὶ εἰς οὓς ὑπάρχει ἐφημέριος δικαιωθείς ἀτομικοῦ γεωργικοῦ κλήρου ἢ κλητὸν γεωργικῶν ἰδιοκτησίαν ἐξ εἰσαδήποτε αἰτίας, υπερβαίνουσιν τὸν κλῆρον ὁ κλῆρος διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ὄφελος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου».

"Ἀρθρον 54.

Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω :

«4. Οἱ ἄνωτέρω γεωργικοὶ κλῆροι δύνανται, ἐπὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ διατίθενται δι' ἀποφάσεως

τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων εἰς ἀκτήμονας γεωπόνους πτυχιούχους Ἀνωτάτων, Μέσων καὶ Κατωτέρων Γεωργικῶν Σχολῶν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 204 τοῦ παρόντος Κώδικος.

Ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ παραχωρήσασαι τοιούτως ὡς ἄνω κλήρους εἰς Γεωπόνους πτυχιούχους τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν ἢ εἰς γεωργοτεχνίτας θεωροῦνται ἔγκυροι, τῆς παραχωρήσεως λογιζομένης ὡς τελοῦσης ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 204 τοῦ παρόντος Κώδικος».

"Ἀρθρον 55.

Εἰς τὸν πρῶτον στίχον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 97 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Κληροῦχος» προστίθεται ἡ φράσις «ἢ μικροῖδιοκτητῆς καλλιεργητῆς μὴ ἀποκατασταθέντες ἔνεκα ἐπαρκείας ἰδιοκτητῶν γαιῶν».

"Ἀρθρον 56.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται :

«8. Ἐπιτρέπεται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, λαμβανομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ διάθεσις κοινοχρήστων ἐκτάσεων πρὸς ἀντικατάστασιν κληρῶν ἢ τεμαχίων κρινόμενων ὡς ἀκατάλληλων πρὸς καλλιέργειαν λόγῳ καταστροφῆς αὐτῶν ὑπὸ χειμάρρων ἢ μονίμου κατακλύσεως τῶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἢ ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας. Οἱ οὕτω ἀντικαθιστάμενοι κλῆροι ἢ τεμάχια αὐτῶν καθίστανται κοινοχρήστοι».

"Ἀρθρον 57.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 178 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος καταργεῖται.

2. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 216 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἀπαλείφεται τὸ ἐδάφιον : «Ἡ κυριότης τοῦ παραχωρουμένου οἰκοπέδου μεταβιβάζεται καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 178 παρ. 4 τοῦ παρόντος Κώδικος».

3. Ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας περὶ ἀποδοχῆς παραιτήσεων ἢ διαγραφῆς κληροῦχων ἀπὸ τῶν οἰκοπέδων τῶν, ἀνακαλοῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων κληροῦχων ὑποβαλλομένη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς παραιτήσεως ἢ διαγραφῆς καταστάσαντα διαθέσιμα οἰκοπέδα δὲν διετέθησαν ὑπὲρ ἄλλων καὶ οἰονδήποτε τρόπον.

Πραγματοποιουμένης τῆς ἀνακλήσεως οἱ κληροῦχοι θεωροῦνται ὡς μήποτε παραιτηθέντες ἢ διαγραφέντες.

"Ἀρθρον 58.

Εἰς τὸ ἄρθρον 188 τοῦ Ἀγρ. Κώδικος, προστίθεται τελευταία παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Κατὰ τὸν ἐν παρ. 1 τρόπον καὶ διαδικασίαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ γειτνιαζουσῶν Κοινοτήτων ἔχουσῶν στενότητα βοσκῆς χώρου, ἐκτάσεις τοῦ ἄρθρου 164 τοῦ Α.Κ., αἵτινες κρίνονται ὡς πλεονάζουσαι εἰς τὴν πρὸς τὴν μετεβιβάσθησαν ἢ πρόκειται νὰ μεταβιβάσθωσι Κοινότητι».

Ὡς πλεονάζουσαι ἐκτάσεις κτηνοτροφικαὶ νοοῦνται αἱ ἀπομένους μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν κτηνοτροφικῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων ὑπολογιζομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 164 παρ. 9 τοῦ Α.Κ.».

"Ἀρθρον 59.

Εἰς τὸ ἄρθρον 205 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος προστίθεται παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτω :

«2. Κληροῦχοι λαβόντες πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἐκτάσεις βαλτώδεις ἀνεπιδέκτους καλλιεργείας, δύνανται νὰ παραχωρήσωσι ταύτας πρὸς κάρπωσιν ὑπὸ τύπον μισθώσεως ἐπὶ μείζον τοῦ ἔτους χρονικὸν διάστημα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἀνταλλάσσοντα τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀξιοποιήσεως καὶ ἀποξηράνσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ περὶ τούτου συμφωνία, ἐγγράφως καταρτιζομένη, ἡθελεν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ».

"Άρθρον 60.

1. Δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας μετά γνώμην του Συμβουλίου Έποικισμού, δύναται, κατά παρέκκλισιν των εν άρθρω 258 του Αγροτικού Κώδικος οριζόμενων, να παραχωρούνται εις το Υπουργείον Κοινωνικής Προνοίας κοινόχρηστοι έκτασεις της κατηγορίας των άρθρων 31 και 164 του Αγροτικού Κώδικος τελούσαι υπό την διαχείρισιν του Υπουργείου Γεωργίας δι' επέκτασιν ή ίδρυσιν άστικων Συνοικισμών γηγενών ή προσφύγων ή Λαϊκών κατοικιών.

2. Άμα τη έκδόσει της ως άνω αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας αϊ παραχωρούμεναι έκτασεις τίθενται κητοδικαίως υπό την διοίκησιν και διαχείρισιν του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας, παρ' ού και καθορίζεται, εις βάρος των εγκατασταθησομένων, τίμημα κατά τας περί στεγάσεως οικείας διατάξεις.

3. Το κατά τ' άνω καθοριζόμενον τίμημα, εάν πρόκειται περί έκτασεων του άρθρου 31 του Αγροτικού Κώδικος περιέρχεται εις τόν οικείον Συνεταιρισμόν αποκαταστάσεως άκτημόνων καλλιεργητών και εάν πρόκειται περί έκτασεων του άρθρου 164 του αυτού Κώδικος εις τόν οικείον Δήμον ή Κοινότητα, μειωμένον εις άμφοτέρας τας περιπτώσεις κατά 10 % υπέρ του Ειδικού Ταμείου Έποικισμού υπέρ του όποιου και εισάγεται τό ποσοστόν τούτο ως έσοδον.

4. Έπί των περί ών τό παρόν άρθρον έκτασεων εγκαθίστανται υπό του Υπουργείου Προνοίας κατά προτίμησιν αϊ Όργανώσεις ή Οικοδομικοί Συνεταιρισμοί των προστατευομένων υπό του Α. Ν. 1836)1951 «περί τροποποιήσεως και κωδικοποιήσεως της Νομοθεσίας περί προστασίας απολυομένων εκ των τάξεων του Στρατού κλπ.» προσώπων κατά τά μέλη αύτών τά δικαιούμενα στεγάσεως κατά τας κειμένas διατάξεις.

"Άρθρον 61.

Εις την δευτέραν παράγραφον του άρθρου 263 του Αγροτικού Κώδικος προστίθεται εδάφιον έχον ούτω:

«Προκειμένου περί κληρούχων αποκατασταθέντων κατά την έποικιστικήν εν γένει Νομοθεσίαν ή αναγνώρισις αύτών ως δικαιούχων επί των κατά την προηγουμένην παράγραφον άπαλλοτριωμένων γαιών γίνεται επί τη βάσει του όριστικού παραγραφηρίου συνοδευσούσης υπό βεβαιώσεως του οικείου μεταγραφούλακος έμφαινούσης τας τυχόν επί του κλήρου έπελθούσας μεταβολάς».

"Άρθρον 62.

1. Έπί άσκειών, καλλιεργουμένων ή καλλιεργησίμων άγροτικών κτημάτων περί ών ύφίσταντο συμβάσεις αυτοκαλλιέργειας συναφθείσα βάσει των Νόμων 4142)1929 και 4406)1929 του άρθρου 13 του Αγροτικού Κώδικος κλπ. ανηκόντων ή εισενεχθέντων εις Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου αποτελούντα προσωπικάς ή Άνωνύμους Έταιρείας, οί κατά την 1.1.1952 έταίροι ή μέτοχοι των Έταιρειών τούτων λογίζονται ως συνιδιοκτήται και αυτοκαλλιεργηταί κατά την έννοιαν του άρθρου 21 του Ν. Δ. 2185)1952 και έξαιρείται εκ της άπαλλοτριώσεως, κατά τας διατάξεις του άρθρου 18 του ίδιου Ν. Δ., έκτασις 500 στρεμμάτων δι' έκαστον των ως άνω συνιδιοκτητών και μέχρι τεσσάρων εξ αύτών. Διά τόν καθορισμόν των εξαιρετέων έκτασεων ή αξία της εις την Έταιρείαν μερίδος ή αριθμού των μετοχών έκάστου έταίρου ή μετόχου ανάγεται εις ανάλογον έκτασιν γαιών επί του συνόλου των καλλιεργουμένων ή καλλιεργησίμων έκτασεων του άπαλλοτριουμένου κτήματος.

2. Όφειλαι του ιδιοκτήτου ήσφαλισμέναί έμπραγματώς επί του άπαλλοτριουμένου κτήματος, έξοφλούνται κατά πρώτον λόγον εκ του ποσού της όφειλούμενης άποζημιώσεως (κεφαλαιού) και μόνον εν άνεπαρκεία του ποσού τούτου ό δανειστής δύναται να στραφή κατά του έξαιρουμένου τμήματος του κτήματος κατά τας διατάξεις του άρθρου 42 του Ν. Δ)τος 2185)1952.

Όφειλαι του ιδιοκτήτου προερχόμεναι άποδεδειγμένως εκ συναλλαγής αυτού προς τό άπαλλοτριούμενον κτήμα δι' ός δέν ύπάρχει προσημείωσις επ' αυτού ή άλλη έμπράγματος άσφάλεια έξοφλούνται καθ' όμοιον προς τόν άνωτέρω τρόπον

μετά σχετικήν ένώπιον του Προέδρου Πρωτοδικών αναγγελίαν κατά τό άρθρον 42 του Ν. Δ)τος 2185)1952.

"Άρθρον 63.

Άγροτικά κτήματα άναγκαστικώς άπαλλοτριωθέντα προς άποκατάστασιν άκτημόνων καλλιεργητών κατά τούς πρό του Ν. Δ. 2185)1952 Άγροτικούς Νόμους, έφ' ών, έλλείψει δικηγράμματος καταμετρήσεως κατά την αρχικήν υπό της Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων έκδίκασιν, κατέστη άνέφικτος, εν ύψει των δεδομένων της ακολουθησάσης αποτυπώσεως, ό κατά τό άρθρον 89 του Αγροτικού Κώδικος διαχωρισμός και ή περαιτέρω πρόοδος της άπαλλοτριωτικής διαδικασίας και έφ' ών επί τή λόγω τούτω διατάχθη υπό του Υπουργού της Γεωργίας δι' άναπεμπτικής αποφάσεως του έπανεκδίκασις, μη πραγματοποιηθείσα όμως υπό της Έπιτροπής Άπαλλοτριώσεων, έκδικάζονται έφεξής κατά τας διατάξεις του άρθρου 104 του Συντάγματος και του Ν. Δ. 2185)1952, των διατάξεων τούτων εφαρμοζομένων δια την ρύθμισιν οίασδήποτε επί των άνωτέρω κτημάτων περιπτώσεως.

"Άρθρον 64.

Εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 77 του Ν. Δ. 2185)1952 «περί άναγκαστικής άπαλλοτριώσεως κτημάτων προς άποκατάστασιν άκτημόνων καλλιεργητών και κτηνοτρόφων» προστίθενται: τά κάτωθι:

«Ός και βεβαιώσεως, έφ' άπλου, του Προέδρου της οικείας Κοινότητος περί του ότι ό κλήρος καλλιεργείται αυτοπροσώπως υπ' αυτού ή των μελών της οικογενείας του».

"Άρθρον 65.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 73 του Ν. Δ. 2185)1952 και τό άρθρον 15 του Νόμου 2258)1952 καταργούνται.

"Άρθρον 66.

1. Άγροτικά κτήματα κηρυχθέντα άπαλλοτριωτέα κατά τό Ν. Δ. 2185)1952 ή άπαλλοτριωθέντα κατά τό άρθρον 119 του Συντάγματος του έτους 1927 και του Νόμου 4857 περί ών έχουσι συναφθή προσύμφωνα πωλήσεως πρό της 28.4.1941 και πρό της άπαλλοτριώσεως αύτών προς πλείονα των πέντε προσώπων ή και προς όλιγώτερα ακόμη πρόσωπα ενεργούντα όμως δια λογαριασμόν περισσοτέρων των πέντε, εξαίρουνται της άπαλλοτριώσεως δυνάμει αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας έκδιδομένης μετά σύμφωνον γνώμην του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Έ.ο.κισμού έφόσον συντρέχουν αϊ κάτωθι προϋποθέσεις.

α) "Οτι οι άγορασταί τυγχάνουν γεωργοί ή γεωργοκτηνοτρόφοι κατά κυρίαν και αποκλειστικήν άπασχόλησιν.

β) "Οτι ή περιεχομένη δια του προσυμφώνου εις έκαστον άγοραστήν έκτασις δέν υπερέβαινει τά 50 στρέμματα.

γ) "Οτι οι άγορασταί κατέβαλον τό τίμημα ή και μέρος ακόμη τούτου προς τόν πωλητήν κατά την ύπογραφήν του προσυμφώνου ή και μετ' αυτήν μέχρι της 28.4.1941 και εύρίσκονται έκτοτε εν τη νομή και καρπώσει του κτήματος.

2. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον εξαίρεσις εκ της άπαλλοτριώσεως θα τελή υπό την αίρεσιν της συνάψεως της όριστικής συμβάσεως άγοραπωλησίας εντός ενός έτους από της κοινοποιήσεως της αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ή της έκδόσεως εντός διετίας από της αύτης κοινοποιήσεως της αύτης ύπουργικής αποφάσεως έκδόσεως όριστικής άποφάσεως του άρμοδίου Δικαστηρίου επιβαλλούσης εις τόν πωλητήν ή τούς τυχόν καθολικούς διαδόχους του την τέλεσιν της δικαιοπραξίας της όριστικής μεταβιβάσεως του κτήματος εις ήν περίπτωση ήθελε παραστή ανάγκη προσφυγής εις τά Δικαστήρια δια την τέλεσιν της δικαιοπραξίας μεταβιβάσεως.

Η κατά την προηγουμένην παράγραφον ύπουργική άπόφασις θα επέχη ταύτοχρόνως και θέσιν άποφάσεως άρσεως των περιορισμών του Νόμου 2148 προς τόν αποκλειστικόν σκοπόν της μεταβιβάσεως του ακινήτου προς τούς εκ προσυμφώνου άγοραστάς και τούς εξ αύτών έλκοντας τά δικαιώματα.

Η άπόρροδος της κατά τό προηγούμενον εδάφιον προθεσμίας συνεπιφέρει την αυτοδικαίαν άνάκλησιν της κατά την παράγραφον 1 του παρόντος ύπουργικής άποφάσεως.

Άρθρον 67.

1. Άγροτικά ακίνητα πωληθέντα μέχρι της έναρξεως της ισχύος του Ν. 18)44 «περί νομισματικής διαρρυθμίσεως» υπό τὸν ὅρον τοῦ ἀναγοράστου ἢ τῆς διατηρήσεως τῆς κυριότητος ὑπὲρ τοῦ πωλητοῦ μέχρι τελείας ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος, μὴ πραγματοποιηθείσης, ἀπαλλοτριωθέντα δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος ἐπ' ὀνόματι τῶν πωλητῶν, παραγωροῦνται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τοὺς ἀγοραστὰς αὐτῶν ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ἀκόλουθοι ὅροι :

α) ὅτι οἱ ἀγορασταὶ οὗτοι παρέμενον ἀπὸ τῆς ὥς ἄνω ἀγορᾶς μέχρι τῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν νομὴν τῶν κατὰ τ' ἄνω ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἀσχοῦντες αὐτοκαλλιέργειαν ἐπ' αὐτῶν κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν. Δ. 2185)1952.

β) ὅτι τὰ ὥς ἄνω πωληθέντα συμβόλαια μετεγράφησαν νομίμως πρὸς τῆς ισχύος τοῦ Νόμου 18)1944.

2. Συντοσγόντων τῶν ἀνωτέρω ὁσων παραχωρεῖται εἰς ἕκαστον τῶν ἀγοραστῶν ἡ ἀγορασθεῖσα ἑκτασις καὶ πάντως μένοις ἑκατὸν πενήντηντα στρεμμάτων κατ' ἀνώτατον ὅριον. Ἐπὶ ἀγοραστῶν κεκτημένων καὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν, ἡ κατὰ τ' ἄνω παραχώρησις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ διακόσια στρέμματα συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ὥς ἄνω ἐτέρας ἰδιοκτησίας τῶν.

Άρθρον 68.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ)τος 2967)1954 «περί τροποποιήσεως κτλ. τῆς Νομοθεσίας περὶ διαχειρίσεως τῆς Ἀνταλλαξίμου περιουσίας» προστίθεται παράγραφος 14ῃ ἔχουσα οὕτω :

«14. Ἀνταλλαξίμοι ἀγροτικαὶ ἑκτάσεις κατακλυζόμεναι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέσῃ μόνιμως ἢ περιοδικῶς ὑπὸ ὑδάτων, παραχωροῦνται, ὁμοῦ μετὰ τῶν τυγνόν ἀμέσως συνεγομένων ἢ παρευθαλλομένων ἑκτάσεων τῶν ἀποτελουσῶν μετὰ τῶν κατὰ τ' ἄνω κατακλυζομένων ἐνιασίῳ σύνολον, ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐπὶ σκοπῷ ὅπως καταστήσιν αὐταὶ γεωργικῶς ἐκμεταλλεύσιμοι δι' ἐκτελέσεως ἐπ' αὐτῶν ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τῶν.

Αἱ οὕτω ἀξιοποιούμεναι ἑκτάσεις διατίθενται ἀκολούθως πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν κατὰ τὰς περὶ παραχωρήσεως δημοσίων κτημάτων ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος καὶ τὴν καταβολὴν αὐτοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. Δ. 2967)1954.

Ἐὰν αἱ πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν ἑκτάσεων τούτων δαπάναι κατεβλήθησαν οὐκ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ πρὸ ἄλλων Ὁργανισμῶν ἢ Νομικῶν Προσώπων, εἰς τὸ ἀνωτέρω ὑπὸ τῶν κληρῶν ὁσεύμενον τίμημα, ὑπολογιζόμενον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπὶ τῆς ἀξίας, ἢ ἐκέκμητο τὸ κτήμα πρὸ τῆς βελτιώσεως αὐτοῦ, προστίθενται, ὑπολογιζόμενα κενωρισμένως, τὰ ἐξῆς τῆς ἀξιοποιήσεως, ὅτινα ἐκμεταλλεύμενα μετὰ τὸ πάντων τῶν κληρῶν καταβάλλονται καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸν δικαιούχον Ὁργανισμὸν ἢ Νομικὸν Πρόσωπον. Ἀπόδοσις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευμένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θέλει καθορίσει τὸν τόσον τῆς ἀποδόσεως τῶν ὥς εἰρηται δαπανῶν πρὸς τοὺς Ὁργανισμοὺς ἢ Νομικὰ Πρόσωπα. Ἀναγούσης τῆς ἄνω πενταετίας χωρὶς νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα ἐπὶ τῶν παραχωρηθεισῶν ἑκτάσεων, αὐτὰ ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς ὙΔΑΜΚ, ἀκυρουμένης τῆς παραχωρήσεως τῶν ἀντὶ ἐτέρας διοικητικῆς πράξεως».

Άρθρον 69.

Εἰς τὴν τοπικὴν Ἐπιτροπὴν διαχειρίσεως ἀνταλλαξίμων κτημάτων περὶ ἧς ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ)τος 2967)1954 «περί τροποποιήσεως κτλ. τῆς περὶ ἀνταλλαξίμου περιουσίας νομοθεσίας» προστίθεται ὡς μέλος καὶ ὁ παρὰ τῇ οἰκείᾳ Γεωργίᾳ προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Ἐποικισμοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος.

Άρθρον 70.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστατοῦ βοσκῶν παρεχομένη εἰς κτηνοτρόφους προστασία ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῶν μισθωτικῶν σχέσεων, αἵρεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως ἐπὶ τῶν ἑκτάσεων τούτων τῆς μισθίου βοσκῆς. Τυχὸν ὑπάρχουσαι κτηνοτροφικαὶ ἐγκαταστάσεις ἀνήκουσαι εἰς πρόσωπα προστατευόμενα ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστατοῦ βοσκῶν, ὡς αὐταὶ καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 26 Ἰουνίου)3 Ἰουλίου «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοικιοστατοῦ βοσκῶν διατάξεων», καταδικάζονται καταβαλλομένης εἰς τοὺς προστατευομένους δικαιούχους ἀποζημιώσεως προσδιοριζομένης κατ' εὐλογον κρίσιν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἀποφαινομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 ἐπ. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Άρθρον 71.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. 156)1946 ὡς ἰσχύει τροποποιηθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 1039)1949 προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δι' ἀποφασεῶς του νὰ παρατείνῃ ἐφ' ὅπαξ καὶ μέχρι διετίας τὴν διετὴν προθεσίαν ὀρυζοκαλλιέργειας τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἐξαιρουμένων τοῦ ἐνοικιοστατοῦ ἑκτάσεων».

Άρθρον 72.

1. Ἐπὶ δημοσίων κτηνοτροφικῶν κτημάτων διατιθεμένων ἢ διατεθέντων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων κτηνοτρόφων, ἡ ἀρμοδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων, πρὸ πάσης ἐκδικάσεως, ὑποχρεοῦται ὅπως καλέσῃ τὴν Κοινότητα εἰς τὴν περιορίσει τῆς ὁποίας καί τὸ κτήμα ἢ καὶ ὁδοὺς ταύτης Κοινότητος, ἵνα ἐντὸς διμήνου ἀνατροπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, δηλώσουν ἂν ἔχουσιν ἀνάγκην τοῦ ὅλου ἢ μέρους τοῦ κτήματος πρὸς κοινὴν ἀπάντων τῶν κατοίκων χρῆσιν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ Κοινότητες ἤθελον ἀπαντήσαι καταφατικῶς, ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παραγώρῃ εἰς αὐτὰς ἀνάλογον τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων τῶν Κοινοτήτων ἑκτασιν ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν ἀποκαταστατέων κτηνοτρόφων. Τὸ εἰς βάρος τῶν Κοινοτήτων τίμημα καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 παρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐξοφλεῖται διὰ 10 ἰσῶν ἐτησίων δόσεων ἐπὶ ἐπιτοκίῳ 4 ο.ο.

2. Ἀπράκτου παρεχομένης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων προβαίνει εἰς τὴν κανονικὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐκδικασιν τοῦ κτήματος καὶ τὴν κατὰ κλήρους παραγώρησιν του εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφους.

Άρθρον 73.

1. Ἐκτάσεις πεφυτευμέναι ἢ μὴ ἐν τῷ ἀγροκλήματι «Ἀγία Μαρίνα» Μελισσίων Ἀττικῆς, ἐφ' ὧν ὑφίσταται ἐμφυτευτικὴ σχέση, ἡ ὁποία ἐλύθη ἢ λίαν πιθανολογεῖται ὅτι ἐλύθη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2189)1920, περιληφθεῖσαι εἰς τὴν ἀπαλλοτριώσιν τοῦ ἀγροκλήματος τούτου καὶ φερόμεναι εἰς τοὺς κτηματολογικοὺς πίνακας τῆς κυρωθείσης ὁριστικῆς διανομῆς αὐτοῦ ὡς «διαθέσιμοι κατεχόμενοι ὑπὸ τρίτων» ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὑπὲρ τῶν ἀρχικῶν ἐμφυτευτῶν ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτῶν, πρὸς οὓς καὶ ἀποδίδονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

2. Ὁ διεκδικῶν ἐμφυτευτικὴν ἑκτασιν βάζει τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν συνοδευομένην ὑπὸ τῶν κάτωθι στοιχείων :

1) Ἐπιστήμου ἀντιγράφου τῆς περὶ ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης βάσει τοῦ Νόμου 2189)1920.

2) Ἀποδείξεως καταβολῆς ἢ καταθέσεως τοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος.

3) Πιστοποιητικοῦ περὶ τῆς μεταγραφῆς τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως.

4) Αποσπάσματα ἐκ τοῦ Γενικοῦ Τοπογραφικοῦ σχεδιαγράμματος ἀγροκτημάτων Ἀγίας Μαρίνης ἐμφαίνοντος τὸ διεκδικούμενον κατὰ τ' ἄνω, τεμάχιον.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐξετάζων τὰ προσκομιζόμενα στοιχεῖα ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἐν τῷ οἰκείῳ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ φακέλλῳ τοιούτου περὶ τῆς ἐν ἐκάστῳ διεκδικουμένῳ τεμαχίῳ ὑφισταμένης πραγματικῆς καταστάσεως καὶ πειδόμενος περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ὄρων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδίδει τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον ἀπόφασίν του.

4. Ἡ περὶ ἀποδόσεως τοῦ τεμαχίου ὑπουργικὴ ἀπόφασις, εἰς τὴν ἐπισυνάπτεται τὸ ὡς ἄνω ἀπόσπασμα τῆς Διευθύνσεως Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας, σημειοῦται, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, εἰς τὸ περιθώριον τῆς οἰκείας ἀρχικῆς ἐν τῷ βιβλίῳ Μεταγραφῶν ἐγγραφῆς.

Ἐν περιπτώσει τροποποιήσεως τῆς ὡς ἄνω ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἀποκλειομένης τῆς τροποποιήσεως μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ἡ τροποποιητικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κοινοποιεῖται εἰς τὸν Μεταγραφοφύλακα πρὸς τακτοποιῆσιν τῆς ὡς ἄνω σημειώσεως.

5. Ἐκτάσεις τοῦ αὐτοῦ κτήματος περιλαμβανόμεναι εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν «διαθεσίμων κατεχομένων ὑπὸ τρίτων» μὴ δυνάμεναι νὰ διεκδικηθῶν βάσει τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων παραχωροῦνται, δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἔκτοτε μέχρι σήμερον κατέχοντας αὐτάς, ἐπὶ τιμήματι ἰσομένῳ πρὸς τὰ 2)3 τῆς τρεχούσης τῶν γαιῶν ἀξίας, λογιζομένων ὡς ἀκαλύπτων καὶ ἐξοφλουμένων δι' 6 ἰσῶν ἐτησίων δόσεων ἐπὶ ἀπλῷ τόκῳ 6 ο), ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν παρ. 5, 6 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 1832)1951.

Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος λαμβάνονται συνολικῶς ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος νομῆς τῶν τε ἀρχικῶν πατόχων καὶ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτῶν διαδόχων.

6. Προκαίμενον περὶ ἐκτάσεων τοῦ αὐτοῦ κτήματος διαθεσίμων διὰ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς εἰς κληροδόχους, διεκδικουμένων ὁμως ὑπὸ τρίτων ὡς ἐμφυτευτικῶν, ἐξαγορασθεισῶν βάσει τοῦ Νόμου 2189)1920, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ ἐπὶ τῇ προσκομίσει τῶν περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 στοιχείων, πιστοποιούντων ἢ καθιστώντων λίαν πιθανὸν τὸ δικαίωμά των, νὰ παραχωρηθῇ πρὸς τοὺς τρίτους τούτους, ἀρχικοὺς ἐμφυτευτὰς ἢ καθολικοὺς ἢ εἰδικούς αὐτῶν διαδόχους, ὡς ἀντάλλαγμα, ἑτέρα ἰσαξία ἐκτάσεις, ἐξ ἀπαλλοτριωμένων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον γαιῶν, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι: δυνατὴ ἡ παραχώρησις εἰς τὸν κληροῦχον, εἰς δὲ ἔλαχον αἱ ὡς ἄνω ἐκτάσεις, ἄλλων διαθεσίμων γαιῶν, ὅποτε αἱ διεκδικούμεναι ἀποδίδονται αὐτούσιαι εἰς τὸν διεκδικοῦντα τρίτον.

* Ἄρθρον 74.

1. Ἀκυροῦνται αἱ ὑπ' ἀριθ. 430)1939 καὶ 302)1937 ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, δι' ὧν ἐξεδικάσθησαν τὰ ἀγροκτηματὰ «Ροδοχώριον (Τοπ.-Ἀλτι)» καὶ «Νέα Μαινιμένη» Νόμου Θεσσαλονίκης.

2. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς dietίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπανεκδίκασις τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἐπὶ σκοπῷ κατατάξεως τῶν δικαιομένων ἀποκαταστάσεως βάσει τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς νέας ἐκδίκασεως προσόντων αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν ἐκ τούτων ἐμπίπτόντων εἰς τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 2258)1952, δι' οὗς λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας προσόντα. Κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἐκδίκασιν, δι' ἣν πάντως ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρ. 62 τοῦ Ν. Α. 2185)1952, δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ βίωσιμος κλῆρος ἀνώτερος τῶν 15 στρεμμάτων.

3. Ἐκτάσεις τοῦ κτήματος Ροδοχωρίου (Τοπ.-Ἀλτι) Νόμου Θεσσαλονίκης ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγένοντο αὐθαίρετως καὶ συστηματικῶς φυτεῖαι δι' ἀμπέλων ἢ ὀπωροφόρων δένδρων

μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐν ἔτει 1953 ἐνεργηθείσης καταμετρήσεως τοῦ κτήματος, παραχωροῦνται καὶ πρὸ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς τῶν καὶ μέχρις ἐκτάσεως πέντε στρεμμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832)1951.

Ὁμοίως γαίαι τοῦ ἰδίου κτήματος, ἐφ' ὧν μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἐν ἔτει 1953 ἐνεργηθείσης καταμετρήσεως αὐτοῦ ἀνήγερθησαν αὐθαίρετως κτίσματα σημαντικῆς ἀξίας, παραχωροῦνται καὶ πρὸ τῆς ὀριστικῆς διανομῆς κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, εἰς τοὺς ἀνεγείραντας ταῦτα μετὰ τοῦ περὶ τὰ κτίσματα χώρου, μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν στρέμμα ἐὰν αἱ γαῖαι, ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας των, κέκτληνται οἰκοπεδικὴν ἀξίαν καὶ τὰ δύο καὶ ἥμισυ στρεμ. ἐὰν δὲν κέκτληνται τοιαύτην ἀξίαν.

Πᾶς ἀξίων παραχώρησιν γαιῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων ἐντὸς dietίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ δὲ παράλειψις ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ πρὸς παραχώρησιν τῶν γαιῶν δικαιώματος.

Κληροῦχοι, εἰς οὗς ἔλαχον γαῖαι βελτιωθείσαι καὶ μὴ παραχωρούμεναι εἰς τὸν βελτιώσαντα κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρεοῦνται διὰ τὴν γενομένην βελτιώσιν εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τῷ βελτιώσαντι καθοριζομένην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 68 παρ. 2 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἄνω παρ. 3 ὑπάγονται καὶ οἱ κατέχοντες ἐκτάσεις τοῦ κτήματος Ροδοχωρίου (Τοπ.-Ἀλτι) ἐκ παραχώρησεως γενομένης μέχρι τῆς ἐν ἔτει 1953 ἐνεργηθείσης καταμετρήσεως τοῦ κτήματος, ἀνευ δικαιώματος, ὑπὸ τῆς Κοινοτήτος Συκαῶν Νομοῦ Θεσσαλονίκης.

5. Τυχὸν γεγόμεναι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ πράξεων ἐν ζωῇ μεταβιβάσεις κληρῶν, οἰκοπέδων καὶ οἰκημάτων ὑπὸ κληροῦχων τοῦ ἀγροκτηματὸς Ροδοχωρίου προσωρινῶς ἐγκατασταθέντων ὑπὸ τῆς τέως Ε.Α.Π. ἢ ὀριστικῶς καταταγέντων διὰ τῆς 430)1939 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης ἢ ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτῶν κυροῦνται, τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ μεταβίβασις, κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ Α. Ν. 1832)1951, μειουμένου τοῦ κλήρου τῶν πωλητῶν, ἐὰν οὗτοι καταταχθῶσιν ὀριστικῶς κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν, κατ' ἴσῃν ἔκτασιν πρὸς τὴν παραχωρουμένην εἰς τὸν ἀγοραστήν.

6. Ἐὰν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνετάγησαν πρὸςύμφωνα διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἢ ἰδιωτικοῦ φέροντος βεβαίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 413 τῆς Πολ. Δικονομίας χρονολογίαν, περὶ μεταβιβάσεως κληρῶν, οἰκοπέδων καὶ οἰκημάτων τοῦ ἀγροκτηματὸς Ροδοχωρίου ὑπὸ κληροῦχων προσωρινῶς ἐγκατασταθέντων ὑπὸ τῆς τέως Ε.Α.Π. ἢ ὀριστικῶς καταταγέντων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 430)1939 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, ἢ τῶν κληρονόμων αὐτῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τοῦ κτήματος, παραχωρεῖ τὴν περὶ ἧς τὸ πρὸςύμφωνον ἔκτασιν εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ μεταβίβασις, ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ κληροῦχικοῦ δικαιώματος, μειουμένου τοῦ κλήρου τῶν πωλητῶν, ἐὰν οὗτοι καταταχθῶσιν ὀριστικῶς κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν, κατ' ἴσῃν ἔκτασιν πρὸς τὴν παραχωρουμένην εἰς τὸν ἀγοραστήν.

Κατὰ παραχωρούμενον στρέμμα, ἐφ' ὅσον δὲν καταβλήθῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ τίμημα, ὀφείλεται ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ τίμημα ἴσον πρὸς τὸ 1)2 τῆς τρεχούσης ἀξίας τῶν γαιῶν δι' ὃ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α. Ν. 1832)51.

Ἡ παραχώρησις αὕτη ἐνεργεῖται τῇ αἰτήσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ μεταβίβασις ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ προσυμφώνου καὶ τῶν εἰς τὰς περιπτώσεις β', γ' καὶ δ' τῆς παρ. 1 τοῦ Α. Νόμου 1832)1951 στοιχείων.

Προκαίμενον περὶ προσυμφώνων συναφθέντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατοχῆς, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1832)1951.

7. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄνω παραγράφων 3, 4, 5 καὶ 6 λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τῆς ἐν ἔτει 1953 ἐνεργηθείσης καταμετρήσεως τοῦ κτήματος Ραδοχωρίου.

8. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3, 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀνολόγως καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀγροκτήμα Νέας Μαινεμένης Θεσσαλονίκης.

9. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ στοιχεῖα τῆς καθολικῆς ἀποτυπώσεως τοῦ ἀγροκτηματος Νέας Μαινεμένης, ἥτις θέλει ἐνεργηθῇ ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 75.

1. Κτήματα ἐν Ἀιτωρίῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιελθόντα εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συνεπεία τῆς γενομένης βάσει τοῦ Ν. Διατάγματος 2185)52 ἐξαγορᾶς, ἐρ' ὧν ἐπεδλήθη ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις βάσει τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος ὑπὲρ Δήμων ἢ Κοινοτήτων διὰ κοινωφελεῖς σκοποῦς, μὴπώ τελειωθείσα ἢ ἀνακληθεῖσα, παραχωροῦνται ὁριστικῶς εἰς τὰ ὑπὲρ ὧν ἡ ἀπαλλοτριώσις Νομικὰ Πρόσωπα.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παραχώρησις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμού.

Ἡ παραχώρησις αὕτη θὰ εἶναι μετακλητὴ ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως κοινωφελῶν ἐπ' αὐτῶν ἔργων ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀριζομένης προθεσμίας, δυνάμενης νὰ παραταθῇ.

Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους παραχώρησις ἐνεργεῖται ἐπὶ τιμῇματι ἴσῳ πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος 2185)52 προβλεπόμενον διὰ τοὺς ἀκτήμονας καλλιεργητάς.

2. Ἐπὶ σκοπῷ ἐκτελέσεως ὑπὸ τῆς Κοινότητος Πάρου ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαίρεσις ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων αὐτῆς κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κατὰ τὸ ἄρθρον 104 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξαίρεσις χωρεῖ καὶ ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμού, καὶ κατόπιν ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὅτι αἱ ἐξαίρουμαι ἐκτάσεις, εἴτε αὐτοῦσαι εἴτε κατὰ τὸ προῖόν τῆς ἐκπονήσεως αὐτῶν, θέλουσι χρησιμοποιηθῇ διὰ κοινωφελεῖς τῆς Κοινότητος σκοποῦς.

Ἄρθρον 76.

Μόνιμα ἐκ λιθοδομῆς κτίσματα περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 18.9.1952 μετὰξὺ Δημοσίου καὶ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σύμβασις «περὶ παραχωρήσεως ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κτημάτων τινῶν τῶν Ἱ. Μονῶν Πεντέλης Ἀττικῆς καὶ Ἀγίας Λαύρας Καλαβρύτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ κτηνοτρόφων» (Φ.Ε. Κ. 289 Α' τῆς 8.10.1952) ἀνεγερθέντα ὑπὸ ἀποθιωσάντων μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως κτηνοτρόφων ἢ γεωργοκτηνοτρόφων μελῶν τοῦ Γεωργοκτηνοτροφικοῦ Συνεταιρισμοῦ Μισδαίων Πεντέλης—Ἀττικῆς παραχωροῦνται ὡπωσδήποτε, κατὰ τὰ ἐν τῇ αὐτῇ συμβάσει ὀριζόμενα, εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐγγαμια καὶ ἄλλα ἐξ ἀδαιρέτου καὶ κατ' ἰσομερίαν καὶ ἂν ἐτι οἱ πρὸς οὓς ἡ ἀνωτέρω παραχώρησις δὲν κέκηνται τὰ κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ ἀποκαταστάσεως κτηνοτρόφων προσόντα.

Ἄρθρον 77.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δήμον Σοφάδων καὶ τὴν Κοινότητα Λίμνης Ἰωαννίνων ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, τῇ αἰτήσῃ τῶν δύο τρίτων τῶν κτηνοτρόφων κατοίκων δημοτῶν τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, προβῶν εἰς τὴν ἀγορὰν βοσκήσιμων ἐκτάσεων ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας πρὸς διατροφὴν τῶν ζώων τῶν κατοίκων δημοτῶν τῶν δικαιωμένων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Νομάρχου.

Διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δήμον Σοφάδων καὶ τὴν Κοινότητα Λίμνης Ἰωαννίνων ἡ συνολογότης δυνάμει.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπαιτηθεμένης διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀνωτέρω ἐκτάσεων δαπάνης ὁ ἀνωτέρω Δήμος καὶ Κοινότης ἐπιτρέπεται νὰ καθορίζουν ἡξημένον δικαίωμα βοσκῆς, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτερόν τῶν 20 δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν μικροῦ ζώου καὶ 30 δραχμῶν κατὰ κεφαλὴν μεγάλου ζώου.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐξαιροῦται καὶ εἰσπράττεται μέχρις ἀποπληρωμῆς τῆς ἀξίας τῶν ἀγορασθησάντων ἐκτάσεων ἢ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

Ἄρθρον 78.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται παραπομπὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων Βερροίας πρὸς ἐπανεκδίκασιν τοῦ ἀγροκτηματος Νέας Κουκλαίνης Νομοῦ Ἡμαθίας καὶ τῶν παραχωρημένων εἰς τοὺς κληροῦχους τοῦ ἰδίου συνοικισμού Νέας Κουκλαίνης γαιῶν ἐκ τῶν ἀποστραγγισθεισῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ καὶ μόνον τακτοποιήσεως τῶν ἐν τῷ κτήματι ὑφισταμένων ἀνωμαλιῶν τῶν προκυφασῶν ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 150)1939 καὶ ἐπέκεινα ἀποφάσεων τῆς Ε. Α. Βερροίας.

Κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ Ε. Α. Βερροίας δύναται νὰ ἐπανελθῇ ἐπὶ πάσης μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 150)1939 ἐκδοθείσης ἀποφάσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 79.

Ἐκ τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 142380)1952 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, χαρακτηρισθείσης ὡς ἐχοῦσης οἰκοπεδικὴν ἀξίαν κοινοχρήστου Συνεταιρικῆς ἐκτάσεως τοῦ ἀγροκτηματος Βάρης - Ἀττικῆς (ΣΑΑΚ Βάρης Γηγενῶν) δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ παραχωρηθῇ ἐπὶ τρέχοντι τιμῇματι εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ, ἐπὶ σκοπῷ δημιουργίας παιδουπόλεως τέκνων ἀξιωματικῶν, ἐκτάσις δέκα ἐπτὰ περίπου στρεμμάτων ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 45 οἰκοπεδικοῦ τετραγώνου, ὡς αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καταρτισθέντι καὶ ἐφαρμοσθέντι σχετικῷ ρυμοτομικῷ διαγράμματι.

Ὁ καθορισμὸς τοῦ ὡς ἄνω τιμήματος ἐνεργεῖται βάσει πρωτοκόλλου ἐκτιμήσεως τῆς, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 11.7.1942, Κανον. Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκποίησεως ἀκινήτων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμού», προβλεπόμενης Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμού, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὀριζούσης καὶ τὸν τρόπον ἐξοφλήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 80.

Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀναθεώρησις τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν τοῦ ἀγροκτηματος Σακαλᾶρ (Μέλισσα) Λαρίσης, ἐπὶ σκοπῷ μειώσεως τοῦ σχολικοῦ κλήρου κατὰ τὰ τεμάχια τὰ παραχωρηθέντα ὑπὲρ ἀκτημόνων καλλιεργητῶν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 31)1938 καὶ 140)1938 ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Λαρίσης, κυρουμένων διὰ τοῦ παρόντος. Ὁ τυχὸν ἐκδοθεὶς ἐπ' ὀνόματι τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τίτλος κυριότητος ἀνακαλεῖται, ἐκδιδομένου νέου τοιούτου διὰ τὰ ὑπολοιπὰ τεμάχια, τὰ παραμένοντα εἰς τὴν ἄνω Ἐφορείαν.

Ἄρθρον 81.

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἐποικισμού, ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας σύστασις Συνεργείων ἐξ ὑπαλλήλων τῶν Διευθύνσεων Ἐποικισμοῦ Γενικῶν Διοικήσεων Βορείου Ἑλλάδος, Θράκης, Ἠπείρου, Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου, Ἐπιθεωρήσεως Ἐποικισμοῦ Θεσσαλονίκης καὶ Τμημάτων Ἐποικισμοῦ τῶν Διευθύνσεων Γεωργίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητά τῶν ὡς ἄνω Γενικῶν Διοικήσεων, τοῦ μέτρου τοῦτου δυνάμενος νὰ ἐπεκταθῇ, ἀνολόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, καὶ εἰς ἑτέρας Ἐξωτερικὰς Ἐποικιστικὰς Ὑπηρεσίας.

Ἡ συγκρότησις καὶ αἱ ὡς ἄνω ἐργασίαι τῶν ἐν λόγῳ συνεργείων ὀρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Διὰ τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τῆς ἐξωτερικῆς καὶ Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ὅπως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του προσλαμβάνῃ μέχρις 100 προσωρινούς διοικητικούς ἢ λογιστικούς ὑπαλλήλους, καὶ μέχρι 50 μηχανικούς τοπογράφους ἢ γεωπόνους ἐπὶ μηχανικά ἀντιμισθία μέχρι τῆς τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, βαρυνούσῃ τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ, εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ ὁποίου ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστωση. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι, κινούμενοι δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς ἑδρας, δικαιούνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἐκάστοτε σχετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 82.

1. Εἰς τὰ Γνωμοδοτικά Συμβούλια τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετέχει μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ὁ παρὰ τῇ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Κράτους, καθιστάμενος, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προειρημένης ἀποφάσεως, τακτικὸν μέλος αὐτῶν. Τοῦτον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ἀνωτέρω καθηκόντων του ὁ παρὰ τῇ ἰδίῳ Ὑπουργείῳ Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπαλληλικοῦ Κώδικος προβλεπομένων ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 83.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ τυχόν δὲ ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου Β' καθορισθήσονται διὰ Βασ. Διατάγματος ἐκδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὼν Νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1955.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Π. ΛΕΒΑΝΤΗΣ

Ἐξεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1955.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΑ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ